

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
„Rejon ulic Krańcowej i Promyk w Gruszczyńie”

opracowanie:

mgr Łukasz Bartoszewski
mgr inż. Sandra Andryszak

Poznań, 16 marca 2026 r., aktualizacja: 27 sierpnia 2026 r.

SPIS TREŚCI

1. Informacje ogólne.....	3
1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne.....	3
1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały.....	4
2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska	7
2.1. Położenie i użytkowanie terenu	7
2.2. Rzeźba terenu	7
2.3. Budowa geologiczna, surowce mineralne	8
2.4. Warunki wodne	8
2.5. Gleby.....	12
2.6. Flora i fauna	12
2.7. Formy ochrony przyrody	13
2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki	13
2.9. Klimat lokalny	13
2.10. Jakość powietrza.....	14
2.11. Klimat akustyczny	15
3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	17
3.1. Cel opracowania projektu planu	17
3.2. Ustalenia projektu planu.....	17
3.3. Powiązania z innymi dokumentami	22
3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu.....	22
4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu	23
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu	23
6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko	30
6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi.....	30
6.2. Oddziaływanie na krajobraz	30
6.3. Oddziaływanie na powietrze.....	31
6.4. Oddziaływanie na klimat	32
6.5. Oddziaływanie na wody	32
6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	34
6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną	34
6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki	35
6.9. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny.....	35
6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru	37
6.11. Oddziaływanie na całość środowiska przyrodniczego	37
7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	38
8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	38
9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	40
10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku ...	41
11. Streszczenie	41

1. Informacje ogólne

1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego rejon ulic Krańcowej i Promyk w Gruszczyń. Plan sporządzany jest na podstawie Uchwały Nr LXXI/737/2023 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 20 czerwca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Rejon ulic Krańcowej i Promyk w Gruszczyń”.

Głównym celem prognozy, jest określenie skutków działań związanych ze zmianą sposobu zagospodarowania terenu i ich wpływ na całokształt środowiska, jego poszczególne komponenty oraz na warunki życia i zdrowie ludzi.

Prognoza skutków oddziaływania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko jest elementem systemu planowania przestrzennego, wprowadzonym ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, z nowelizacją zawartą w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2025 poz. 647 ze zm.).

Na obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu planu miejscowego wskazuje również art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r. poz. 538, z późn. zm.).

Aktualnie, obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670). Zgodnie z art. 51 ust. 1 ww. ustawy organ opracowujący projekt dokumentu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przepisy tej ustawy są wdrożeniem do polskich regulacji prawnych ustaleń podjętych na poziomie międzynarodowym i unijnym w Dyrektywach Wspólnot Europejskich, w tym:

- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. L 26 z dnia 28 stycznia 2012 r.), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE;
- Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z dnia 22 lipca 1992 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z dnia 21 lipca 2001 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej Dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z dnia 14 lutego 2003 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości Dyrektywę Rady 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L 156 z dnia 25 czerwca 2003 r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych – zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 334 z dnia 17 grudnia 2010 r.).

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument niezbędny do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jakiej wymaga projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Według art. 48 ust. 1 i 1a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na

środowisko, organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i art. 58, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 48 ust. 1, ust. 3-5 ww. ustawy. Prognoza staje się dokumentem z chwilą jej wyłożenia do publicznego wglądu na okres co najmniej 21 dni łącznie z projektem planu, po uprzednim ogłoszeniu w miejscowej prasie. Przy wyłożeniu, projekt planu i prognoza są przedmiotem społecznej oceny, a ustalenia prognozy mogą mieć bezpośredni wpływ na decyzje Rady Miejskiej w sprawie uchwalenia planu.

1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część tekstowa uchwały oraz rysunek planu, stanowiący obowiązujący załącznik graficzny do uchwały.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r., prognoza oddziaływania na środowisko winna rozpatrywać zagadnienia w dostosowaniu do stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu, w tym wypadku do projektu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, zawierając:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- oświadczenie autora, a w przypadku, gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
- datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku, gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów.

Ponadto, prognoza winna określać, analizować i oceniać:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2026 r. poz. 13, z późn. zm.),
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na środowisko a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza przedstawiać winna również:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ww. ustawy informacje zawarte w prognozie powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy tj. regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

W prognozie wykorzystano wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów szczególnych.

Prognozę opracowano w oparciu o pakiet informacji zawartych w materiałach:

1) materiały kartograficzne:

- mapa zasadnicza 1:1 000,
- mapa ewidencyjna 1:1 000,
- mapa topograficzna 1:10 000,
- mapa hydrograficzna 1:50 000;

2) dokumenty i inne materiały:

- Strategia Rozwoju Gminy Swarzędz na lata 2021–2030”, przyjęta uchwałą Rady Miejskiej w Swarzędzu Nr LIV/583/2022 z dnia 28 czerwca 2022 roku,
- Plan ogólny gminy Swarzędz (uchwała Nr XXXII/345/2026 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 23 czerwca 2026 r., który wszedł w życie 16 lipca 2026 r.),
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Swarzędz (uchwała Nr X/51/2011 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 29 marca 2011 r. z późniejszymi zmianami),
- projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- Opracowanie ekofizjograficzne dla terenu gminy Swarzędz, sporządzone w 2006 r., Dedal Invest-Eko,
- Podstawowe opracowanie ekofizjograficzne obszaru miasta i gminy Swarzędz opracowane przez GARD Łódź 2017 r.,
- Strategia Rozwoju Gminy Swarzędz na lata 2021-2030, kwiecień 2021 r.,
- Plan Rozwoju Gminy Swarzędz na lata 2020 – 2025,
- Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2026-2031, przyjęty uchwałą nr XIX/276/VII/2025 Rady Powiatu w Poznaniu z dnia 19 listopada 2025 r.;
- Program ochrony środowiska dla województwa wielkopolskiego do roku 2030, przyjęty uchwałą Nr XXV/472/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 21 grudnia 2020 r.;
- Plan gospodarki niskoemisyjnej miasta i gminy Swarzędz (Uchwała nr XVIII/182/2016 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 26 stycznia 2016.),
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2025, GIOŚ 2026 r.,
- Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2019-2024 na podstawie monitoringu – tabela, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, 2025 r.,

- Raport z klasyfikacji i oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych wykonanej na podstawie danych z lat 2019-2024, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, 2025 r.,
- Wyniki badań jakości wód podziemnych w 2025 r. – monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Państwowy Monitoring Środowiska, dane przygotowane w marcu 2026r.,
- Raport z oceny stanu jednolitych części wód podziemnych w dorzeczach – stan na 2022 rok, Państwowy Instytut Badawczy na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska,
- Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej, przyjęty uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020 r. poz 5954),
- Aktualizacja Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej, przyjęta uchwała nr XXI/503/26 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 stycznia 2026 r. w sprawie aktualizacji Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2026 r. poz. 867).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335),
- Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030,
- wnioski złożone do planu,
- obowiązujące przepisy prawne.

3) strony internetowe:

- swarzedz.pl,
- swarzedz.e-mapa.net,
- www.google.pl/maps,
- maps.geoportal.gov.pl,
- geoportal.kzgw.gov.pl
- mjwp.gios.gov.pl,
- www.gios.gov.pl
- www.psh.gov.pl,
- epsh.pgi.gov.pl,
- danepubliczne.gov.pl,
- bip.swarzedz.eu.

Powyższe materiały, wizja terenowa oraz informacje przekazane przez Urząd Miejski w Swarzędzu pozwoliły rozpoznać stan środowiska, jego użytkowanie, podatność na degradację oraz możliwości podniesienia jego kondycji.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu.

Analizy i oceny stanu środowiska na terenie gminy dokonano w oparciu o wyniki monitoringu przeprowadzonego przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz kierując się syntezą dokumentów regionalnych i lokalnych odnoszących się bezpośrednio i pośrednio do ochrony środowiska, przyrody oraz zdrowia i życia ludzi. W przypadku braku wyników pomiarów jakości danego komponentu środowiska, przytoczono dane odnoszące się do terenu położonego najbliższej obszarowi opracowania planu.

Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Prognozę oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono za

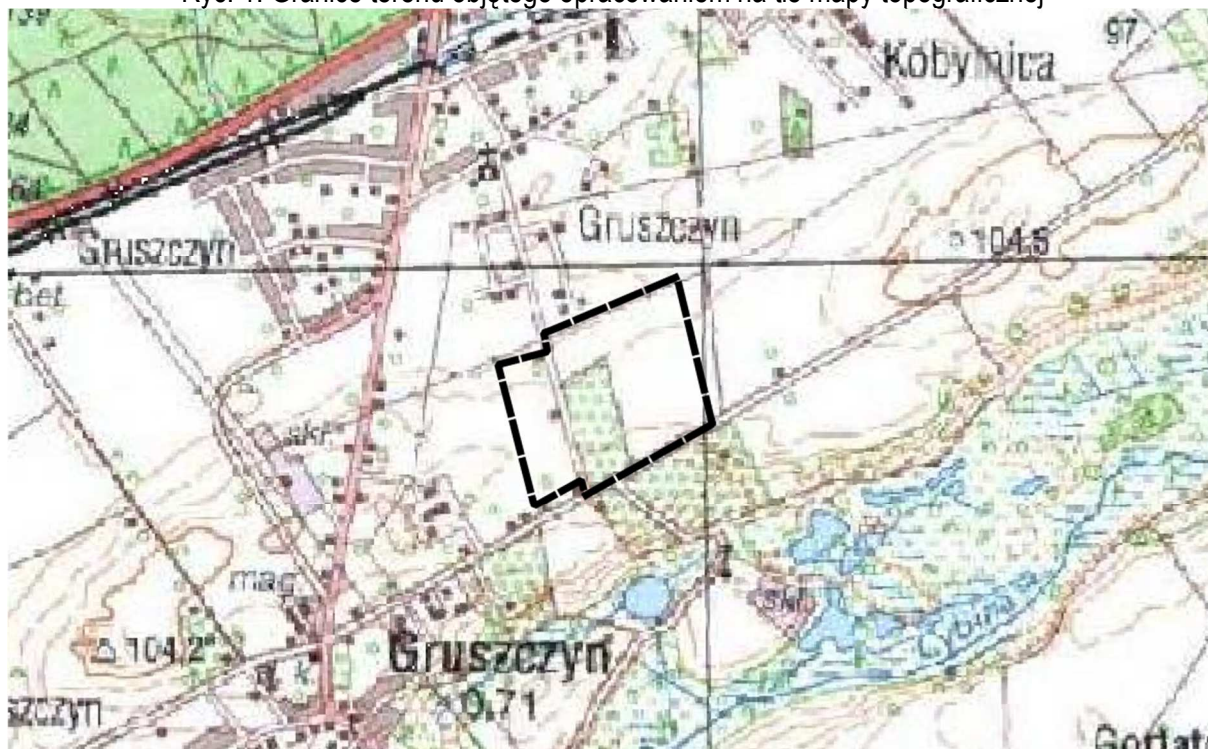
pomocą techniki listy identyfikacyjnej, w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w dostosowaniu do stopnia szczegółowości ustaleń projektu miejscowego planu. Oceniono potencjalne zagrożenie środowiska oraz wpływ skutków realizacji ustaleń planu na jego funkcjonowanie. Zwrócono również uwagę na ewentualne niepożądane konsekwencje, proponując sposoby ich zminimalizowania.

2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

2.1. Położenie i użytkowanie terenu

Obszar opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w północno-zachodniej części gminy. Teren objęty opracowaniem niniejszego planu zagospodarowania przestrzennego obejmuje obszar przy ulicach Krańcowej i Promyk, obręb Gruszczyn. Obecnie przedmiotowy obszar ma charakter leśny i rolniczy. Powierzchnia terenu opracowania wynosi około 20ha. Zgodnie z mapą ewidencyjną omawiany obszar stanowią grunty orne klasy – RIVa, RIVb, RV oraz RVI. Sąsiedztwo przedmiotowych terenów stanowią tereny użytkowane rolniczo oraz zabudowania mieszkaniowe.

Ryc. 1. Granice terenu objętego opracowaniem na tle mapy topograficznej

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z <https://swarzedz.e-mapa.net>

2.2. Rzeźba terenu

Rzeźba terenu analizowanego obszaru ukształtowana została w wyniku działalności lądolodu skandynawskiego podczas ostatniego zlodowacenia. Zgodnie z regionalizacją fizycznogeograficzną Polski według J. Kondrackiego (2002) teren objęty opracowaniem położony jest w prowincji Niż Środkowoeuropejski (31), podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie, makroregionie Pojezierze Wielkopolskie oraz mezoregionie Pojezierze Gnieźnieńskie.

W ujęciu geomorfologicznym obszar planu znajduje się w obrębie wysoczyzny morenowej, ukształtowanej w wyniku procesów akumulacyjnych lodowca. Dominującą formą rzeźby jest płaska do lekko

falistej równina moreny dennej, charakteryzująca się niewielkimi spadkami terenu oraz małymi deniwelacjami. Rzędne wysokościowe obszaru mieszczą się w przedziale od około 90,0 do 93,0 m n.p.m. Podłoże budują przede wszystkim gliny zwałowe oraz ich zwietrzeliny, miejscami przykryte osadami piaszczystymi pochodzenia lodowcowego. Taka budowa geologiczna sprzyja stabilności rzeźby terenu i ogranicza intensywność procesów geomorfologicznych. Na analizowanym obszarze nie występują warunki sprzyjające rozwojowi ruchów masowych, a teren nie jest zaliczany do obszarów zagrożonych osuwiskami.

Ukształtowanie terenu nie stanowi istotnego ograniczenia dla realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przewidywane zagospodarowanie nie będzie powodowało znaczących przekształceń rzeźby terenu ani uruchomienia negatywnych procesów geomorfologicznych.

2.3. Budowa geologiczna, surowce mineralne

Pod względem geologicznym obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, położony jest w rejonie ulic Krańcowej i Promyk w Gruszczynie, znajduje się w obrębie jednostki geotektonicznej niecki mogileńskiej. Podłoże głębsze budują utwory mezozoiczne, głównie górnokredowe margle i wapienie margliste, które zalegają na znacznej głębokości i nie mają bezpośredniego znaczenia dla planowanego zagospodarowania terenu.

Utwory mezozoiczne przykryte są osadami trzeciorzędowymi oligocenu i miocenu, a następnie grubą serią osadów czwartorzędowych, których miąższość w rejonie Swarzędza dochodzi lokalnie do kilkudziesięciu metrów. Dla analizowanego obszaru kluczowe znaczenie mają właśnie osady czwartorzędowe, które kształtują warunki gruntowe i środowiskowe w strefie przypowierzchniowej.

W budowie geologicznej dominują utwory plejstoceny, reprezentowane przede wszystkim przez gliny zwałowe związane z ostatnim zlodowaceniem, miejscami przykryte osadami piaszczystymi pochodzenia wodnolodowcowego. Utwory te tworzą stosunkowo jednorodny kompleks o dobrych właściwościach nośnych, sprzyjający realizacji zabudowy.

Na analizowanym obszarze nie stwierdza się występowania form i osadów charakterystycznych dla dolin rzecznych, takich jak torfy, mady czy muły organiczne. Budowa geologiczna terenu nie wskazuje również na obecność utworów o wysokiej podatności na deformacje lub procesy osuwiskowe.

Zgodnie z danymi Centralnej Bazy Danych Geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego, na obszarze objętym planem nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych, w związku z czym realizacja ustaleń MPZP nie będzie powodowała konfliktów z gospodarką surowcową ani konieczności ochrony złóż.

2.4. Warunki wodne

Wody powierzchniowe

Obszar opracowania znajduje się w zlewni rzeki Warty (zlewnia II-go rzędu). W obrębie przedmiotowego terenu nie występują większe ciekі ani zbiorniki wodne.

Teren jest zdrenowany.

Na analizowanym obszarze występują urządzenia melioracji wodnych w postaci podziemnego systemu drenarskiego, którego zadaniem jest regulowanie stosunków wodnych w gruncie poprzez przejmowanie i odprowadzanie nadmiaru wody. System może obejmować dreńy zbierające wodę z poszczególnych fragmentów terenu, przewody zbiorcze oraz elementy odprowadzające wodę do odbiornika.

Dokładny przebieg, głębokość posadowienia, średnice oraz stan techniczny urządzeń drenarskich powinny zostać rozpoznane przed realizacją inwestycji na podstawie dostępnej ewidencji melioracji wodnych, dokumentacji technicznej oraz badań i odkrywek wykonanych w terenie. Rozpoznanie to jest szczególnie istotne ze względu na możliwość występowania urządzeń niewidocznych na powierzchni terenu i kolizji projektowanych budynków, sieci, dróg lub innych powierzchni utwardzonych z istniejącymi ciągami drenarskimi.

Przerwanie, zgniecenie albo niedrożność przewodów drenarskich może spowodować zahamowanie odpływu wody, jej spiętrzenie powyżej miejsca kolizji oraz okresowe nadmierne uwilgotnienie gruntu. Skutki te mogą wystąpić zarówno na terenie inwestycji, jak i na gruntach położonych wyżej w systemie drenarskim, niekoniecznie bezpośrednio przy uszkodzonym przewodzie. Potencjalnymi następstwami mogą być zastoiska wody, podmoknięcie gruntu, pogorszenie warunków posadowienia obiektów oraz lokalne podtopienia.

Monitoring stanu wód, prowadzony jest według tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej. Obecnie przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód powierzchniowych (JCW). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych.

Według podziału sporządzonego przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, teren opracowania planu zlokalizowany jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych Główna od zlewni zb. Kowalskiego do ujścia o kodzie RW6000101859299 oraz Cybina o kodzie RW600010185899, na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Warty.

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, JCWP Główna od zlewni zb. Kowalskiego do ujścia o kodzie RW6000101859299 oraz JCWP Cybina o kodzie RW600010185899 zostały wyznaczone jako silnie zmienione części wód powierzchniowych.

W przypadku silnie zmienionych części wód powierzchniowych ocenie podlega potencjał ekologiczny, natomiast określenie „stan ekologiczny” stosuje się do naturalnych jednolitych części wód powierzchniowych. Zasady klasyfikacji potencjału ekologicznego określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2021 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych.

Zgodnie z najnowszą klasyfikacją Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, przeprowadzoną w 2025 r. na podstawie wyników monitoringu z lat 2019-2024, potencjał ekologiczny JCWP Główna od zlewni zb. Kowalskiego do ujścia określono jako umiarkowany. O wyniku klasyfikacji decydowały między innymi elementy biologiczne zaklasyfikowane do II klasy oraz elementy fizykochemiczne niespełniające wymagań dla II klasy jakości.

Potencjał ekologiczny JCWP Cybina określono jako słaby. W przypadku tej części wód elementy biologiczne zaklasyfikowano do IV klasy, natomiast elementy fizykochemiczne nie spełniały wymagań określonych dla II klasy jakości.

Źródłem danych dotyczących aktualnej klasyfikacji potencjału ekologicznego są wyniki Państwowego Monitoringu Środowiska, opublikowane przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w zestawieniu dotyczącym oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2019-2024. Status JCWP, cele środowiskowe oraz ocenę ryzyka nieosiągnięcia tych celów określono na podstawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

W zakresie ochrony wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych obowiązuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 2023 r. w sprawie „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” (Dz. U. z 2023 r. poz. 244, z późn. zm.). Program obowiązuje na obszarze całego kraju i określa zasady rolniczego wykorzystania nawozów zawierających azot oraz rozwiązania ograniczające możliwość przedostawiania się związków azotu do wód.

Wody podziemne

Teren gminy Swarzędz, zgodnie z hydrogeologicznym podziałem kraju, znajduje się w makroregionie zachodnim Niżu Polskiego, w regionie wielkopolskim (XIII). Obszar objęty opracowaniem planu położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 60 o kodzie GW600060. Na terenie tym

stwierdzono dwa poziomy wodonośne: trzeciorzędowy (poziom mioceński) oraz czwartorzędowy (poziom plejstoceniński).

Głębokość występowania wód podziemnych w granicach opracowania planu uzależniona jest od stanu wód powierzchniowych. Według Mapy Hydrograficznej Polski na analizowanym terenie należy spodziewać się zalegania I poziomu wód gruntowych na poziomie ok. 2,0 m p.p.t.

Wskazana głębokość występowania pierwszego poziomu wód gruntowych ma charakter orientacyjny. Poziom zwierciadła wód może wykazywać lokalne i sezonowe wahania, zależne między innymi od wielkości opadów, warunków infiltracji oraz funkcjonowania istniejącego systemu drenarskiego. W okresach zwiększonego zasilania możliwe jest występowanie wód gruntowych płycej niż około 2,0 m p.p.t., a w obrębie słaboprzepuszczalnych glin również lokalne utrzymywanie się wód zawieszonych.

W związku z powyższym realizacja obiektów posiadających kondygnacje podziemne wymaga każdorazowego szczegółowego rozpoznania warunków gruntowo-wodnych w miejscu lokalizacji inwestycji. Zakres rozpoznania powinien umożliwiać określenie maksymalnego przewidywanego poziomu wód gruntowych, kierunków ich przepływu oraz ewentualnej kolizji projektowanych obiektów z urządzeniami melioracji wodnych.

W granicach obszaru objętego projektem planu znajdują się tereny komunalnego ujęcia wód podziemnych, oznaczone na rysunku symbolami 1IWU i 2IWU. Dla terenów związanych z ujęciem wody obowiązują wymagania wynikające z przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w szczególności z art. 120 – 121 oraz art. 127-129 tej ustawy.

Zgodnie z przepisami ustawy – Prawo wodne strefa ochronna ujęcia wody może obejmować wyłącznie teren ochrony bezpośredniej albo teren ochrony bezpośredniej wraz z terenem ochrony pośredniej. Celem ustanowienia strefy zapewnienie odpowiedniej jakości ujmowanej wody oraz ochrona zasobów wodnych przed zanieczyszczeniem i zmniejszeniem wydajności ujęcia.

Na terenie ochrony bezpośredniej obowiązuje zakaz użytkowania gruntów do celów niezwiązanych z eksploatacją ujęcia wody. Teren ten należy zagospodarować zielenią, natomiast wody opadowe lub roztopowe powinny być odprowadzane w sposób uniemożliwiający ich przedostawanie się do urządzeń służących do poboru wody. Ścieki z urządzeń sanitarnych przeznaczonych dla osób obsługujących ujęcie należy odprowadzać poza granice terenu ochrony bezpośredniej, a przebywanie osób niezatrudnionych przy obsłudze urządzeń należy ograniczyć do niezbędnych potrzeb. Teren ochrony bezpośredniej powinien być również ogrodzony i odpowiednio oznakowany informacją o ustanowieniu strefy ochronnej oraz zakazie wstępu osób nieupoważnionych.

W granicach obszaru opracowania planu występują grunty o średniej przepuszczalności - piaski i skały lite silnie uszczelnione, grunty o słabej przepuszczalności - gliny i pyły, grunty organiczne o zmiennej przepuszczalności oraz grunty antropogeniczne o zróżnicowanej przepuszczalności. Przepuszczalność gruntów, która określa warunki obiegu wody, związana jest z rozmieszczeniem utworów skalnych na tle rzeźby terenu. Najważniejszą rolę odgrywają cechy litologiczne skał i gruntów, które informują o zdolności do przewodzenia wody. Przepuszczalność pionowa wskazuje na możliwości zasilania wód podziemnych. Szczególną rolę odgrywa przepuszczalność utworów powierzchniowych, tj. gruntów zalegających pod warstwą poziomu próchniczego, zwykle znajdującego się na głębokości do 1 m poniżej powierzchni terenu. Na przedmiotowym obszarze zróżnicowana przepuszczalność części gruntów wynika z częściowego uszczelnienia powierzchni terenu, w związku z posadowieniem budynków i utwardzeniem terenu.

W granicach obszaru objętego projektem planu znajdują się tereny komunalnego ujęcia wód podziemnych, oznaczone symbolami 1IWU i 2IWU. Szczegółowe parametry techniczne ujęcia oraz granice ustanowionych dla niego terenów ochronnych wynikają z dokumentacji ujęcia i właściwych decyzji administracyjnych.

Obszar objęty projektem planu położony jest w granicach jednolitej części wód podziemnych nr 60, oznaczonej kodem PLGW600060. Ocenę jakości wód podziemnych przeprowadzono na podstawie

wyników Państwowego Monitoringu Środowiska, obejmujących zarówno klasyfikację jakości wód w punktach pomiarowych, jak i kompleksową ocenę stanu całej jednolitej części wód podziemnych.

Najbliższy obszar objęty projektem planu zlokalizowany jest punkt pomiarowo-kontrolny w miejscowości Gruszczyn, oznaczony numerem MONBADA 2564, identyfikatorem monitoringu 3346 oraz kodem PLGW600060_013. Punkt znajduje się w granicach JCWPd nr 60 i ujmuje wody o napiętym zwierciadle, należące do drugiego kompleksu wodonośnego.

Zgodnie z wynikami monitoringu operacyjnego przeprowadzonego w 2025 r. końcową klasę jakości wód podziemnych w badanym punkcie określono jako II, co oznacza wody dobrej jakości.

Klasyfikacja jakości wody w pojedynczym punkcie pomiarowym nie jest równoznaczna z oceną stanu całej JCWPd. Kompleksową ocenę stanu JCWPd przeprowadza się na podstawie wyników monitoringu diagnostycznego, z uwzględnieniem odrębnej oceny stanu chemicznego i ilościowego. Cały obszar opracowania znajduje się ponadto w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław-Gniezno” oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 „Dolina Kopalna Wielkopolska”. Główne zbiorniki wód podziemnych stanowią struktury hydrogeologiczne o strategicznym znaczeniu dla obecnego i przyszłego zaopatrzenia ludności oraz gospodarki w wodę odpowiedniej jakości.

Zasady ustanawiania obszarów ochronnych zbiorników podziemnych określają art. 120 oraz art. 139-141 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. Zgodnie z art. 139 tej ustawy obszarem ochronnym jest obszar ustanowiony na podstawie art. 141, na którym obowiązują zakazy lub ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów albo korzystania z wód w celu ochrony zasobów wodnych przed degradacją. Obszar taki ustanawia wojewoda, na wniosek Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, w drodze aktu prawa miejscowego określającego jego granice oraz obowiązujące zakazy i ograniczenia.

Na obszarach ochronnych mogą zostać wprowadzone ograniczenia dotyczące działalności mogącej powodować pogorszenie jakości lub ilości zasobów wodnych, w szczególności w zakresie lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wykonywania odwodnień budowlanych, lokalizacji magazynów substancji mogących powodować zanieczyszczenie środowiska gruntowo-wodnego czy też prowadzenia działalności związanej z gospodarką odpadami lub ściekami.

Dla GZWP nr 143 oraz GZWP nr 144 nie ustanowiono dotychczas obszarów ochronnych w drodze aktu prawa miejscowego, wobec czego samo położenie obszaru planu w granicach tych zbiorników nie powoduje obowiązywania szczególnych zakazów wynikających z art. 140 ustawy – Prawo wodne. Położone w granicach GZWP stanowi jednak istotne uwarunkowanie hydrogeologiczne, wymagające stosowania rozwiązań zapobiegających zanieczyszczeniu wód podziemnych, pogorszeniu ich stanu chemicznego oraz niekorzystnym zmianom ilościowym.

W związku z powyższym szczególnego znaczenia nabiera prawidłowe prowadzenie gospodarki wodno-ściekowej, ograniczanie ryzyka wystąpienia zanieczyszczeń gruntu i wód podziemnych, retencjonowanie wód opadowych oraz unikanie działań mogących prowadzić do trwałego obniżania poziomu wód podziemnych, w szczególności długotrwałych odwodnień związanych z realizacją inwestycji.

Ocenę jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu jakości wód podziemnych – monitoringu operacyjnego w 2020 r. (wg badań PIG), przeprowadzono w punkcie monitoringowym w miejscowości Gruszczyn, w gminie miejsko-wiejskiej Swarzędz, zlokalizowanym na obszarze JCWPd nr 60, najbliższym terenu opracowania planu, wykazały II klasę jakości.

Ocena stanu wód podziemnych prowadzona jest na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 2148).

Zgodnie z rozporządzeniem II klasa to wody dobrej jakości, w których wartości niektórych elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych oraz wartości elementów fizykochemicznych nie wskazują na wpływ działalności człowieka albo wpływ ten jest bardzo słaby.

Zgodnie z informacjami zawartymi w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” stan

chemiczny i ilościowy wód podziemnych JCWPd nr 60 został określony jako dobry.

2.5. Gleby

Gmina Swarzędz, na tle powiatu poznańskiego, charakteryzuje się przeciętną jakością gleb. Dominują gleby klas IV – V kompleksu żytniego. Na obszarze wysoczyznowym znaczne powierzchnie zajmują gleby dobre i średnie, wytworzone na glinach zwałowych (gleby płowe właściwe). Na piaskach lekkich przewagę osiągają gleby rdzawe bielcowane (tereny sandrowe). Występowanie łąk związane jest z dnami dolin rzecznych, w których zostały wytworzone gleby mułowe, mułowo-glejowe, torfowe, murszowe i mady¹.

Obszar opracowania charakteryzuje się w części południowej i skrajnie zachodnim kompleksem żytnim dobrym (typ V i podtyp A, podłoże piaski słabogliniaste i gliny lekkie) oraz na zachodzie kompleksem żytnim słabym (typ VI i podtyp Bw, podłoże piaski słabogliniaste).

Zgodnie z ewidencją gruntów i budynków obszar objęty opracowaniem stanowi użytki rolne, tj. grunty orne..

2.6. Flora i fauna

Szata roślinna obszaru objętego niniejszym opracowaniem ukształtowana została przede wszystkim w wyniku rozwoju zabudowy podmiejskiej oraz towarzyszącej jej infrastruktury, a także wcześniejszego użytkowania rolniczego. Obszar opracowania nie znajduje się w granicach krajobrazu priorytetowego „Rejon Wierzenicy” ani innych form ochrony krajobrazu, a jego charakter odpowiada typowej strefie podmiejskiej aglomeracji poznańskiej.

W strukturze pokrycia terenu dominują tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, działki budowlane w różnym stopniu zagospodarowania, drogi lokalne oraz tereny zieleni urządzonej i nieurządzonej, w tym ogrody przydomowe. Roślinność ma w dużej mierze charakter antropogeniczny, wprowadzony celowo przez człowieka, a jej skład gatunkowy tworzą głównie gatunki ozdobne, trawniki oraz nasadzenia krzewów i drzew, uzupełnione fragmentami roślinności spontanicznej na niezabudowanych działkach i wzdłuż granic posesji.

Zachowane elementy zieleni o charakterze półnaturalnym obejmują pojedyncze zadrzewienia, pasy zieleni oraz niewielkie skupiska drzew i krzewów, które pełnią funkcję lokalnych elementów krajobrazowych oraz siedliskowych. Na analizowanym obszarze nie stwierdzono występowania zbiorowisk roślinnych o wysokiej wartości przyrodniczej, siedlisk chronionych ani drzewostanów o szczególnych walorach wiekowych.

Fauna analizowanego obszaru jest typowa dla terenów zabudowy podmiejskiej, o znacznej presji antropogenicznej i rozdrobnionej strukturze siedlisk. Występują tu głównie gatunki pospolite i synantropijne, dobrze przystosowane do sąsiedztwa zabudowy mieszkaniowej. Ogrody przydomowe, zadrzewienia oraz tereny zieleni stanowią potencjalne siedliska dla drobnych ssaków (m.in. jeża, kreta, myszy), ptaków pospolitych (np. kos, szpak, wróbel, sikory) oraz bezkręgowców.

Sporadycznie mogą pojawiać się większe ssaki, takie jak sarna lub lis, wykorzystujące obszar głównie jako teren migracji lub krótkotrwałego żerowania. Na podstawie dostępnych danych oraz obserwacji terenowych nie stwierdzono występowania roślin, zwierząt ani grzybów objętych ochroną gatunkową.

¹ Podstawowe opracowanie ekofizjograficzne dla terenu gminy Swarzędz

Ryc. 2. Granice terenu objętego opracowaniem na tle ortofotomapy

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z <https://swarzedz.e-mapa.net>

2.7. Formy ochrony przyrody

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Krańcowej i Promyk w Gruszczynie nie znajduje się w granicach żadnej obszarowej formy ochrony przyrody, ustanowionej na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

2.8. Dziedzictwo kulturowe i zabytki

Na terenie objętym opracowaniem planu znajdują się stanowiska archeologiczne ujęte w ewidencji zabytków pod nr AZP 52-29/79 oraz APZ 52-29/80, które należy objąć ochroną planu miejscowego i wyznaczyć archeologiczną strefę ochrony konserwatorskiej, z nakazem prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu; a w uzasadnionym przypadku nakazem wstrzymania prac ziemnych i nakazem przeprowadzenia ratowniczych badań wykopaliskowych; oraz nakaz uzyskania pozwolenia konserwatorskiego na prowadzenie badań archeologicznych, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę. Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r., poz. 1292 ze zm.).

2.9. Klimat lokalny

Klimat gminy Swarzędz, podobnie jak całego Niżu Polskiego, jest wynikiem ścierania się klimatu oceanicznego i kontynentalnego. Według regionalizacji klimatyczno-rolniczej R. Gumińskiego, obszar opracowania planu należy do dzielnicy środkowej (VII), a według A. Wosia do Regionu Środkowowielkopolskiego, charakteryzującej się najmniejszym rocznym opadem, poniżej 550 mm oraz znaczną ilością wiatrów o przewadze zachodnich. Czas trwania okresu wegetacyjnego waha się od 210 do 220 dni. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 8°C.

Charakterystycznymi cechami tego klimatu są: stosunkowo małe roczne amplitudy powietrza, wczesna wiosna, długie lato, łagodna i krótka zima z nietrwałą pokrywą śnieżną. Na omawianym obszarze przeważają wiatry z sektora zachodniego, co świadczy o wpływie mas oceanicznych na warunki pogodowe tego obszaru.

2.10. Jakość powietrza

Monitoring jakości powietrza oraz ocenę poziomów substancji w powietrzu prowadzi Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. W 2026 r. opublikowano "Roczną ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2025". Ocenę przeprowadzono odrębnie dla poszczególnych zanieczyszczeń, z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi oraz ochrony roślin. Na potrzeby oceny jakości powietrza województwo wielkopolskie podzielone jest na trzy strefy: aglomerację poznańską, miasto Kalisz oraz strefę wielkopolską. Gmina Swarzędz znajduje się w granicach strefy wielkopolskiej, oznaczonej kodem PL3003.

Ryc. 3. Podział województwa wielkopolskiego na strefy dla oceny jakości powietrza za 2025 rok

Źródło: Roczna Ocena Jakości Powietrza w Województwie Wielkopolskim, raport wojewódzki za rok 2025.

W ocenie przeprowadzonej za 2025 r., z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi, strefę wielkopolską zaliczono do klasy A w odniesieniu do:

- dwutlenku siarki,
- dwutlenku azotu,
- tlenu węgla,
- benzenu,
- ozonu w odniesieniu do poziomu docelowego,
- ołowiu, arsenu, kadmu i niklu oznaczanych w pyle zawieszonym PM10.

Zakwalifikowanie strefy do klasy A oznacza, że w odniesieniu do wymienionych zanieczyszczeń nie stwierdzono przekroczenia właściwych poziomów dopuszczalnych lub docelowych.

Strefę wielkopolską zaliczono natomiast do:

- klasy C dla pyłu zawieszonego PM₁₀ – ze względu na przekroczenie dopuszczalnej częstości przekraczania poziomu 24-godzinnego;
- klasy C dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} – w odniesieniu do poziomu dopuszczalnego fazy I;
- klasy C1 dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} – w odniesieniu do poziomu dopuszczalnego fazy II;
- klasy C dla benzo(a)pirenu zawartego w pyłe zawieszonym PM₁₀ – ze względu na przekroczenie poziomu docelowego.

W dodatkowej klasyfikacji dotyczącej ozonu strefę wielkopolską zaliczono do klasy D2 ze względu na niedotrzymanie poziomu celu długoterminowego. Jednocześnie poziom docelowy ozonu został dotrzymany, dlatego w podstawowej klasyfikacji strefa uzyskała klasę A.

Ocena jakości powietrza wykonana według kryteriów ochrony roślin obejmowała dwutlenek siarki, tlenki azotu oraz ozon. Strefę wielkopolską zaliczono do klasy A dla dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz ozonu. Strefę wielkopolską zaliczono do klasy A dla dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz ozonu w odniesieniu do poziomu docelowego. W odniesieniu do poziomu celu długoterminowego dla ozonu strefie przypisano klasę D2.

Przekroczenia poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu związane są przede wszystkim z emisją pochodzącą z indywidualnego ogrzewania budynków, szczególnie w sezonie grzewczym. Na wielkość stężeń wpływają również emisje komunikacyjne, wtórne unoszenie pyłu z nawierzchni dróg oraz warunki meteorologiczne, w tym niska temperatura powietrza, brak opadów, słaby wiatr i występowanie inwersji temperatury, sprzyjające kumulowaniu się zanieczyszczeń w przyziemnej warstwie atmosfery.

Zakwalifikowanie całej strefy do klasy C nie oznacza występowania przekroczeń na całym jej obszarze. O klasyfikacji strefy decydują miejsca, w których występują najwyższe stężenia danego zanieczyszczenia. Nawet lokalne przekroczenie wartości normatywnej może skutkować zaliczeniem całej strefy do klasy C. Klasyfikacja ta wskazuje na konieczność prowadzenia działań naprawczych na obszarach przekroczeń, nie oznacza natomiast jednakowo niekorzystnej jakości powietrza na całym obszarze strefy.

Dla strefy wielkopolskiej obowiązuje „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, przyjęty uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r., zaktualizowany uchwałą nr XXI/503/26 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 stycznia 2026 r. w sprawie aktualizacji Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej. Aktualizacja została opracowana w związku z utrzymującymi się przekroczeniami poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe zawieszonym PM₁₀ oraz obejmuje zmianę zakresu działań naprawczych dotyczących pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} wraz z aktualizacją harmonogramu ich realizacji.

W Aktualizacji Programu wskazano, że główną przyczyną utrzymujących się przekroczeń pozostaje emisja pochodząca ze spalania paliw stałych w indywidualnych źródłach ogrzewania. Działania naprawcze koncentrują się przede wszystkim na ograniczaniu emisji z sektora komunalno-bytowego, wymianie nieefektywnych źródeł ciepła, termomodernizacji budynków, kontroli przestrzegania wymagań uchwały antysmogowej, ograniczaniu emisji komunikacyjnej, ochronie terenów zieleni oraz uwzględnianiu wymagań ochrony powietrza w dokumentach planistycznych. Termin realizacji działań określonych w Aktualizacji Programu wyznaczono do dnia 31 grudnia 2028 r.

2.11. Klimat akustyczny

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu wyrażone są:

- wskaźnikami LAeqD - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 600 do godz. 2200) oraz LAeqN - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy

(rozumianej jako przedział czasu od godz. 2200 do godz. 600), które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby,

- wskaźnikami LDWN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 600 do godz. 1800), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 1800 do godz. 2200) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 2200 do godz. 600) oraz LN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 2200 do godz. 600), które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem, w przypadku hałasów pochodzących od dróg i linii kolejowych dopuszczalny poziom hałasu dla wskaźnika długookresowego LDWN (poziom dziennie-wieczornonocny) wynosi – w zależności od przeznaczenia terenu – od 50 dB do 70 dB, natomiast dla wskaźnika LN (długookresowy poziom hałasu w porze nocy) od 45 dB do 65 dB. W odniesieniu do pojedynczej doby ustalono wartość dopuszczalną równoważnego poziomu hałasu LAeqD w porze dnia równą od 50 dB do 68 dB, natomiast wartość równoważnego poziomu hałasu LAeqN w porze nocy wynosi od 45 dB do 60 dB. Spełnienie powyższych wymogów, określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska nie gwarantuje stworzenia mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy podyktowane są realnymi możliwościami ograniczania hałasów komunikacyjnych.

Przepisami odrębnymi, do których odwołują się ustalenia projektu planu w zakresie ochrony przed hałasem, są w szczególności przepisy działu V ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, w tym art. 112-114 tej ustawy, oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Zgodnie z art. 112-114 tej ustawy, oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Zgodnie z art. 112 ustawy ochrona przed hałasem polega na utrzymaniu poziomu hałasu poniżej poziomu dopuszczalnego albo co najmniej na tym poziomie, a w przypadku przekroczenia – na zmniejszeniu poziomu hałasu co najmniej do wartości dopuszczalnej. Natomiast zgodnie z art. 114 ustawy przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się tereny podlegające ochronie akustycznej.

Tereny oznaczone w projekcie planu symbolami MNW i MNB należy kwalifikować jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r., dla terenów tych dopuszczalny równoważny poziom hałasu powodowanego przez drogi lub linie kolejowe wynosi 61 dB w porze dnia i 56 w porze nocy. Dla hałasu powodowanego przez pozostałe obiekty i działalność będą źródłem hałasu wartości te wynoszą odpowiednio 50 dB w porze dnia i 40 dB w porze nocy. W przypadku hałasu powodowanego przez linie elektroenergetyczne dopuszczalne poziomy wynoszą 50 dB w porze dnia oraz 45 dB w porze nocy.

W odniesieniu do wskaźników długookresowych, wykorzystywanych przy prowadzeniu długookresowej polityki ochrony przed hałasem, dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wartości LDWN i LN wynoszą odpowiednio: 64 dB i 59 dB dla dróg i linii kolejowych oraz 50 dB i 40 dB dla pozostałych obiektów i działalności będących źródłem hałasu.

Klimat akustyczny obszaru objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtowany jest przede wszystkim przez ruch pojazdów odbywający się drogami gminnymi i powiatowymi zlokalizowanymi w sąsiedztwie terenu opracowania, a także przez aktywność związaną z istniejącą zabudową mieszkaniową podmiejską. Natężenie ruchu drogowego charakteryzuje się

zmiennością dobową – wyższe poziomu hałasu występują w porze dziennej, natomiast w porze nocnej obserwuje się jego istotne obniżenie.

Lokalnie mogą występować okresowe źródła hałasu związane z bieżącym użytkowaniem terenów sąsiednich, w tym sporadycznymi pracami porządkowymi, budowlanymi lub eksploatacją pojazdów przez mieszkańców. Hałas o charakterze rolniczym ma obecnie znaczenie marginalne i występują jedynie incydentalnie, co jest typowe dla terenów podmiejskich znajdujących się w fazie przekształceń funkcjonalnych.

Największe emisje hałasu na obszarze gminy Swarzędz generowane są przez drogę krajową nr 92 oraz linie kolejowe nr 3 (Warszawa Zachodnia – Kunowice) i nr 353 (Poznań Wschód – Skandawa). Zgodnie z opracowaniem ekofizjograficznym dla gminy Swarzędz, zasięg izofony 60 dB w porze dziennej dla drogi krajowej nr 92 wynosi od około 110 do 150 m, natomiast izofony 50 dB w porze nocnej – powyżej 165 m. Obszar objęty projektem planu położony jest w odległości co najmniej około 450 m od przebiegu drogi krajobrazowej nr 92, co oznacza że nie znajduje się w strefie jej bezpośredniego oddziaływania akustycznego.

Na analizowanym obszarze nie występują istotne źródła hałasu o charakterze przemysłowym ani komunikacyjnym o ponadlokalnym znaczeniu. Klimat akustyczny należy ocenić jako umiarkowany i typowy dla terenów zabudowy podmiejskiej, kształtowany głównie przez lokalny ruch drogowy oraz codzienną aktywność mieszkańców.

Realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu obowiązujących norm dopuszczalnych poziomów hałasu oraz właściwym kształtowaniu funkcji terenów i układu komunikacyjnego, nie powinna prowadzić do znaczącego pogorszenia klimatu akustycznego.

3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

3.1. Cel opracowania projektu planu

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zadaniem miejscowego planu jest ustalenie przeznaczenia terenów, sposób ich zagospodarowania i zabudowy, z uwzględnieniem ładu przestrzennego oraz dostosowaniem struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przyrodniczych i przestrzennych tego terenu oraz otoczenia.

Przedmiotowy projekt planu sporządzany jest w związku z podjętą przez Radę Miejską w Swarzędzu uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia planu. Celem opracowania jest wprowadzenie terenów o funkcji zgodnej z ustaleniami Planu ogólnego gminy Swarzędz (zatwierdzonego Uchwałą Nr XXXII/345/2026 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 23 czerwca 2026 r.). Opracowanie przedmiotowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwoli na określenie szczegółowych zasad zagospodarowania terenu w oparciu o zasadę zrównoważonego rozwoju.

3.2. Ustalenia projektu planu

Ustala się następujące przeznaczenia terenów:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **1MNW, 2MNW, 3MNW, 4MNW, 5MNW, 6MNW, 7MNW, 8MNW, 9MNW, 10MNW, 11MNW, 12MNW**;
- 2) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej bliźniaczej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **1MNB, 2MNB, 3MNB**;

- 3) teren drogi lokalnej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **1KDL, 2KDL**;
- 4) teren drogi dojazdowej, oznaczony na rysunku planu symbolem: **1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD, 5KDD, 6KDD, 7KDD, 8KDD, 9KDD, 10KDD, 11KDD**;
- 5) teren komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczony na rysunku planu symbolem **1KR, 2KR, 3KR, 4KR, 5KR, 6KR**;
- 6) teren ujęcia wód, oznaczony na rysunku planu symbolem: **1IWU, 2IWU**.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się:

- 1) nakaz sytuowania budynków z uwzględnieniem wyznaczonych na rysunku planu nieprzekraczalnych linii zabudowy, z wyłączeniem podziemnych części budynków;
- 2) dopuszczenie kolorystyki elewacji budynków zlokalizowanych na poszczególnych terenach: odcienie szarości, beżu, ceglastej czerwieni, brązu oraz zastosowanych materiałów budowlanych w kolorach dla nich naturalnych;
- 3) dopuszczenie lokalizacji dojazdów, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- 4) dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnych;
- 5) zasady wydzielania nowych działek, ustalone w planie, nie dotyczą wydzielania działek pod obiekty infrastruktury technicznej, dojścia i dojazdy i w celu regulacji granic między sąsiadującymi nieruchomościami;
- 6) zakaz sytuowania tymczasowych obiektów budowlanych i urządzeń niezwiązanych lub kolidujących z funkcją terenu, z wyłączeniem odstępstw dopuszczonych zapisami niniejszego planu.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu ustala się:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych;
- 2) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego;
- 3) nakaz zapewnienia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenie **1MNW, 2MNW, 3MNW, 4MNW, 5MNW, 6MNW, 7MNW, 8MNW, 9MNW, 10MNW, 11MNW, 12MNW** oraz **1MNB, 2MNB, 3MNB** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) dopuszczenie stosowania środków technicznych, technologicznych i organizacyjnych zmniejszających uciążliwości akustyczne w celu zachowania poziomów hałasu, określonych w przepisach odrębnych;

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej ustala się:

- 1) nakaz ochrony zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego: AZP 52-29/79, AZP 52-29/80, zgodnie z wyznaczonymi na rysunku planu strefami ochrony konserwatorskiej;
 - 2) na terenie wyznaczonych stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych dopuszcza się działalność inwestycyjną i ustala się nakaz prowadzenia badań archeologicznych w trakcie prac ziemnych związanych z zagospodarowaniem bądź zabudowaniem terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi.
1. Dla terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, oznaczonego na rysunku planu symbolem: 1MNW, 2MNW, 3MNW, 4MNW, 5MNW, 6MNW, 7MNW, 8MNW, 9MNW, 10MNW, 11MNW, 12MNW ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) na jednej działce dopuszczenie możliwości lokalizacji wyłącznie jednego budynku mieszkalnego jednorodzinnego wolnostojącego oraz jednego budynku garażowo-gospodarczego;

- 2) dopuszczenie lokalizacji wiat;
- 3) wskaźnik intensywności zabudowy od 0,01 do 0,9, przy czym wskaźnik nadziemnej intensywności zabudowy od 0,01 do 0,4, a dla terenów 1MNW i 2MNW – od 0,01 do 0,6;
- 4) maksymalny udział powierzchni zabudowy – 30%;
- 5) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 50%, a dla terenów 1MNW i 2MNW – 30%;
- 6) dachy strome dwuspadowe lub wielospadowe, o kącie nachylenia połaci dachowych od 25° do 50°;
- 7) wysokość budynków mieszkalnych:
 - a) do 2 kondygnacji nadziemnych,
 - b) nie większa niż 9,0 m, a dla terenów 1MNW i 2MNW nie większa niż 10,0 m;
- 8) wysokość budynków gospodarczo-garażowych i wiat nie większa niż 5,0 m;
- 9) nakaz zapewnienia na działce nie mniej niż 2 miejsc do parkowania na jeden lokal mieszkalny;
- 10) do wymaganego bilansu miejsc do parkowania dopuszcza się wliczanie miejsc do parkowania zlokalizowanych w budynkach garażowo-gospodarczych;
- 11) w przypadku wydzielenia lokalu użytkowego nakaz zapewnienia na działce co najmniej 1 miejsca do parkowania przeznaczonego dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową;
- 12) minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek – 800 m².

2. Dla terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej bliźniaczej, oznaczonego na rysunku planu symbolem: 1MNB, 2MNB, 3MNB ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) na jednej działce dopuszcza się lokalizację nie więcej niż jednego budynku mieszkalnego jednorodzinnego bliźniaczego oraz jednego budynku garażowo-gospodarczego;
- 2) dopuszczenie lokalizacji wiat;
- 3) wskaźnik intensywności zabudowy od 0,01 do 0,8, przy czym nadziemna intensywność zabudowy od 0,01 do 0,4;
- 4) maksymalny udział powierzchni zabudowy – 30%;
- 5) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 50%;
- 6) dachy strome dwuspadowe lub wielospadowe, o kącie nachylenia połaci dachowych od 25° do 50°;
- 7) wysokość budynków mieszkalnych:
 - a) do 2 kondygnacji nadziemnych,
 - b) nie więcej niż 9,0 m;
- 8) wysokość budynków gospodarczo-garażowych i wiat nie większa niż 5,0 m;
- 9) nakaz zapewnienia na działce nie mniej niż 2 miejsc do parkowania na jeden lokal mieszkalny;
- 10) do wymaganego bilansu miejsc do parkowania dopuszcza się wliczanie miejsc do parkowania zlokalizowanych w budynkach garażowo-gospodarczych;
- 11) w przypadku wydzielenia lokalu użytkowego nakaz zapewnienia na działce co najmniej 1 miejsca do parkowania przeznaczonego dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową;
- 12) minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek – 400 m²;

3. Dla terenów dróg lokalnych, oznaczonych na rysunku planu symbolami: **1KDL**, **2KDL** ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających – zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) teren 2KDL stanowi część układu komunikacyjnego drogi znajdującej się poza obszarem opracowania planu;
- 3) na części terenu 2KDL nakaz uwzględnia strefy ochronnej komunalnego ujęcia wody i zagospodarowania terenu zgodnie z nakazami, zakazami i ograniczeniami wynikającymi z przepisów odrębnych, w tym z zakresu prawa wodnego.

4. Dla terenów dróg dojazdowych, oznaczonych na rysunku planu symbolami: **1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD, 5KDD, 6KDD, 7KDD, 8KDD, 9KDD, 10KDD, 11KDD** ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających – zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) dopuszczenie lokalizacji: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, zieleni uzupełniającej.

5. Dla terenów komunikacji drogowej wewnętrznej, oznaczonych na rysunku planu symbolami: **1KR, 2KR, 3KR, 4KR, 5KR, 6KR** ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających – zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) dopuszczenie lokalizacji: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, zieleni uzupełniającej.

6. Dla terenów ujęcia wód, oznaczonych na rysunku planu symbolami: **1IWU, 2IWU** ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) dopuszczenie realizacji sieci, urządzeń i budowli infrastruktury technicznej w szerokości w zakresie wodociągów, ujęcia wody i zaopatrzenia w wodę;
- 2) dopuszczenie lokalizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej niezwiązanych z ujęciem wód podziemnych;
- 3) nakaz uwzględnia strefy ochronnej komunalnego ujęcia wody i zagospodarowania terenu zgodnie z nakazami, zakazami i ograniczeniami wynikającymi z przepisów odrębnych, w tym z zakresu prawa wodnego;
- 4) zakaz lokalizacji zabudowy, z wyłączeniem sieci, urządzeń i budowli infrastruktury technicznej, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 5) wysokość urządzeń i budowli infrastruktury technicznej do 8,0 m;
- 6) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej – 30%.

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, ustala się:

- 1) w granicach stref ograniczonej wysokości obiektów budowlanych wokół lotniska Poznań-Kobylnica:
 - a) nakaz ograniczenia wysokości obiektów naturalnych oraz obiektów budowlanych wraz z umieszczonymi na nich urządzeniami, zgodnie z dokumentacją rejestracyjną lotniska oraz maksymalnymi wysokościami określonymi na rysunku planu,
 - b) zakaz budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych, sprzyjających występowaniu zwierząt stwarzających zagrożenie dla ruchu statków powietrznych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) w granicach obszaru objętego planem zlokalizowane są obszary, dla których obowiązują przepisy odrębne:²
 - a) Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław-Gniezno”,
 - b) Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 144 „Dolina Kopalna Wielkopolska”.

Nie ustala się granic i sposobów zagospodarowania terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa.

² Przepisem odrębnym, do którego odwołuje się ustalenie projektu planu jest art. 87 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze. Zgodnie z tym przepisem, w odniesieniu do lotnisk innych niż lotniska, o których mowa w art. 59a ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy, zabrania się budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych sprzyjających występowaniu zwierząt stwarzających zagrożenie dla ruchu statków powietrznych w odległości do 4 km od punktu odniesienia lotniska ujawnionego w rejestrze lotnisk.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy ustala się:

- 1) nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu i zabudowie terenów wymagań i ograniczeń technicznych wynikających z przebiegu istniejących i projektowanych sieci infrastruktury technicznej;
- 2) w przypadku wystąpienia kolizji projektowanych obiektów budowlanych z istniejącymi sieciami infrastruktury technicznej – dopuszcza się usunięcie tych kolizji;
- 3) do czasu skablowania napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia nakaz zachowania pasa technologicznego wolnego od zabudowy i nasadzeń zieleni wysokiej, o szerokości 14,0 m, po 7,0 m po każdej ze stron od osi linii;
- 4) dopuszczenie przebudowy lub skablowania linii elektroenergetycznej średniego napięcia i odpowiednio likwidację pasa technologicznego określonego w pkt 3;
- 5) nakaz zastosowania rozwiązań zamiennych w przypadku wystąpienia kolizji inwestycji z urządzeniami drenażu melioracyjnego;
- 6) uwzględnienie w zagospodarowaniu terenów ograniczeń wysokości wynikających z położenia w zasięgu powierzchni ograniczających zabudowę od lotniczych urządzeń naziemnych i powierzchni ograniczających przeszkody dla lotniska Poznań - Kobylnica, przy czym ograniczenie wysokości dla powierzchni ograniczających przeszkody obejmuje również umieszczone na obiektach urządzenia.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) nakaz powiązania sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) dopuszczenie rozbiórki, budowy, przebudowy, rozbudowy i remontu sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz przyłączy do sieci infrastruktury technicznej;
- 3) nakaz zapewnienia przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę do zewnętrznego gaszenia pożarów oraz dróg pożarowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 4) zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej;
- 5) odprowadzanie i zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 6) odprowadzanie ścieków bytowych do sieci kanalizacji sanitarnej, do czasu jej realizacji dopuszcza się odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych, natomiast nie dopuszcza się realizacji przydomowych oczyszczalni ścieków;
- 7) dopuszczenie budowy, rozbudowy i przebudowy sieci gazowej, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych;
- 8) zaopatrzenie w energię elektryczną: z sieci elektroenergetycznej lub z indywidualnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem zapisów pkt 11;
- 9) dopuszczenie budowy stacji transformatorowych jako wewnętrznych: wolnostojących, wbudowanych w budynki o innym przeznaczeniu lub podziemnych;
- 10) zaopatrzenie w ciepło z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii oraz z innych źródeł, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw, z dopuszczeniem wprowadzania odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zapisów pkt 11;
- 11) dopuszczenie rozmieszczenia odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu, z wyłączeniem:
 - a) turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji,
 - b) biogazowni;
- 12) postępowanie z odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi.

3.3. Powiązania z innymi dokumentami

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia planu miejscowego muszą być powiązane z ustaleniami planu ogólnego gminy Swarzędz, zatwierdzonego Uchwałą Nr XXXII/345/2026 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 23 czerwca 2026 r. Teren objęty opracowaniem znajduje się w strefach 24SJ, 102SJ, 124SJ, 439SJ oraz w strefach 37SI i 38SI. Ustalenia planu miejscowego wykazują zgodność z planem ogólnym, o której mowa w art. 20 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Miejscowy plan zostaje uchwalony po wcześniejszym stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami planu ogólnego gminy.

Ponadto zapisy projektu planu wykazują powiązanie z ustaleniami Uchwały Nr V/70/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia „Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania” (Dz. Urz. Wlkp. z 2019 r. poz. 4021), w której zawarto kierunki polityki przestrzennej na szczeblu województwa.

3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w granicach obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej, obejmującego działki nr ewid. 250, 251, 252, 253, 254 i 255/1 położone w Gruszczynie w rejonie ulic Krańcowej i Katarzyńskiej oraz zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego obejmującego działki nr ewid. 273/1, 273/8, 274/2, 275/3, 275/4, 277/19, 278/21, 279/16, 280/14, 281/20. W związku z tym w przypadku nieuchwalenia projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, sposób zagospodarowania i zabudowy.

Wariant braku realizacji projektowanego dokumentu należy rozumieć jako pozostawienie w mocy dotychczasowych przeznaczeń terenów, parametrów i wskaźników zabudowy, zasad ochrony środowiska oraz warunków obsługi komunikacyjnej i infrastrukturalnej określonych w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Zagospodarowanie terenu mogłoby być zatem kontynuowane na zasadach wynikających z obowiązujących aktów prawa miejscowego. W zależności od przeznaczeń ustalonych w tych planach możliwa byłaby dalsza realizacja zabudowy, dróg i infrastruktury technicznej, a tym samym stopniowe przekształcanie terenów dotychczas niezabudowanych. Potencjalne oddziaływania mogłoby obejmować usunięcie części istniejącej roślinności, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, uszczelnienie powierzchni ziemi, zmianę warunków infiltracji i odpływu wód opadowych, wzrost zapotrzebowania na wodę i energię oraz zwiększenie natężenia lokalnego ruchu samochodowego.

Brak uchwalenia projektowanego planu nie oznaczałby zachowania obecnego sposobu użytkowania całego obszaru ani zahamowania procesów inwestycyjnych, ponieważ inwestycyjne zgodne z obowiązującymi planami miejscowymi mogłyby być nadal realizowane. Zakres i intensywność zmian środowiska byłyby uzależnione od stopnia wykorzystania możliwości inwestycyjnych wynikających z dotychczasowych ustaleń planistycznych.

Projektowany plan ma na celu zastąpienie i ujednolicenie obowiązujących obecnie regulacji oraz dostosowanie ich do aktualnych uwarunkowań przestrzennych, środowiskowych i infrastrukturalnych. W szczególności porządkuje strukturę funkcjonalno-przestrzenną obszaru, określa aktualne parametry i wskaźniki zabudowy, zasady ochrony wód podziemnych i komunalnego ujęcia wody, sposób zagospodarowania wód opadowych i roztopowych, warunki ochrony akustycznej, zasady postępowania z urządzeniami melioracyjnymi oraz ograniczenia wynikające z przebiegu infrastruktury technicznej.

Nie można jednak przyjąć, że brak realizacji projektowanego planu prowadziłby automatycznie do znaczącego pogorszenia stanu środowiska, ponieważ również obowiązujące plany miejscowe zawierają wiążące zasady zagospodarowania terenu. Podstawowa różnica polegałaby na pozostawieniu dotychczasowego, częściowo rozproszonego układu regulacji planistycznych zamiast wprowadzenia jednego, spójnego dokumentu obejmującego cały analizowany obszar.

W przypadku barku uchwalenia projektowanego planu przewiduje się zatem dalsze, stopniowe przekształcanie środowiska zgodnie z ustaleniami obowiązujących planów miejscowych. Projektowany dokument nie inicjuje całkowicie nowego procesu urbanizacyjnego, lecz porządkuje i aktualizuje zasady jednego przebiegu oraz wprowadza jednolite rozwiązania służące ograniczeniu potencjalnych negatywnych oddziaływań na środowisko.

4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu

Ochrona środowiska związana jest z różnymi rodzajami ludzkiej aktywności i skupia się na takich zagadnieniach jak zanieczyszczenie powietrza, wód i gleb, gospodarce odpadami oraz takich zjawiskach jak utrata różnorodności biologicznej, wprowadzanie gatunków inwazyjnych czy genetycznie modyfikowanych.

Do głównych problemów z zakresu ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu zaliczono:

- niezadowalającą jakość wód powierzchniowych i podziemnych, z uwagi na przedostawanie się związków chemicznych stosowanych w nawozach na terenach rolnych,
- przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerosanitarnych.

Jednocześnie należy podkreślić, że ustalenia projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie przewidują lokalizacji obiektów ani instalacji mogących powodować istotny wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza, wód lub gleby. Plan nie wprowadza funkcji przemysłowych ani działalności związanych z gospodarowaniem odpadami, które mogłyby stanowić potencjalne źródło znaczących oddziaływań na środowisko.

Potencjalne oddziaływania środowiskowe związane z realizacją ustaleń planu ograniczają się do typowych, lokalnych skutków wynikających z rozwoju zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej oraz utrzymania użytkowania rolniczego. Mogą one obejmować niewielki wzrost zapotrzebowania na energię, wody oraz powstawanie odpadów komunalnych, jednak oddziaływania te będą miały charakter rozproszony i możliwy do ograniczenia poprzez stosowanie rozwiązań technicznych zgodnych z obowiązującymi przepisami, w tym w zakresie gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz stosowania niskoemisyjnych źródeł ciepła.

Zastosowanie nowoczesnych, energooszczędnych rozwiązań w nowej i modernizowanej zabudowie, a także rozwój świadomości ekologicznej użytkowników terenu, sprzyjać będą ograniczaniu emisji zanieczyszczeń oraz racjonalnemu gospodarowaniu zasobami. Utrzymanie znacznego udziału terenów biologicznie czynnych, rolnych, leśnych i zieleni stanowi dodatkowy czynnik ograniczający presję na środowisko przyrodnicze.

Na przedmiotowym terenie nie stwierdza się występowania istotnych problemów ochrony środowiska związanych z obszarami objętymi formami ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Realizacja ustaleń planu, przy zachowaniu obowiązujących przepisów oraz wprowadzeniu zapisów chroniących środowisko i krajobraz, nie powinna powodować znaczących negatywnych oddziaływań na elementy środowiska przyrodniczego.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu

Do dokumentów rangi międzynarodowej ujmujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu miejscowego należą ratyfikowane przez Polskę konwencje międzynarodowe:

- Konwencja Genewska (1979) w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości mająca na celu ochronę człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza oraz dążenie do ograniczenia i stopniowego zmniejszania i zapobiegania

zanieczyszczeniom powietrza, łącznie z transgranicznym zanieczyszczaniem powietrza na dalekie odległości,

- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Rio de Janeiro, 1992), której głównym celem jest zapobieganie dalszym zmianom klimatu globalnego, ze szczególnym uwzględnieniem długoterminowego jego ocieplania na skutek wzrostu stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze oraz Protokół z Kioto (1998) stanowiący uzupełnienie Konwencji klimatycznej,
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78 poz. 706), której podstawowym celem jest ochrona prawa każdej osoby do życia w środowisku odpowiednim dla jej zdrowia. Dla osiągnięcia celu w Konwencji określono działania w trzech obszarach dotyczących: zapewnienia społeczeństwu przez władze publiczne dostępu do informacji dotyczących środowiska, ułatwienia udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji mających wpływ na środowisko, rozszerzenia warunków dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska,
- Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji w 2000 roku ma na celu ochronę różnorodności krajobrazów europejskich, zarówno naturalnych jak i kulturowych, a także racjonalne zagospodarowanie i planowanie krajobrazu.

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia. Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Do dokumentów ustanowionych na szczeblu wspólnotowym, formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia omawianego projektu planu, zaliczyć można:

- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, której celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko,
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, której celem jest ustalenie ram dla ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych,
- Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, która ustanawia szczególne środki, określone w art. 17 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE, w celu zapobiegania i ochrony przed zanieczyszczeniem wód podziemnych,
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, która ma na celu m.in. utrzymanie jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawę w pozostałych przypadkach.

Projekt planu respektuje zasady ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów określających zasady ochrony środowiska i przyrody.

W odniesieniu do ustanowionego w Konwencji Genewskiej i Dyrektywie UE z dnia 21 maja 2008 r. celu ochrony człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza, w projekcie planu dopuszcza się rozmieszczenie odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi oraz z zastrzeżeniem pozostałych ustaleń planu z wyłączeniem turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji oraz biogazowni.

Respektując zapisy Konwencji Krajobrazowej w projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania krajobrazu oraz ładu przestrzennego. Projekt wyznacza obszary, w granicach których możliwe jest sytuowanie budynków, określa maksymalne wartości poszczególnych parametrów zabudowy oraz obiektów i urządzeń towarzyszących. Przyjęte regulacje są wynikiem przyjętego założenia projektowego, mającego na celu rozwój zabudowy zgodnie z uwarunkowaniami przestrzennymi, architektonicznymi, społecznymi i przyrodniczymi.

Cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym zostały przeniesione do krajowych i lokalnych dokumentów i na ich podstawie są realizowane. Odpowiednie odniesienia są obecne w ustawodawstwie krajowym. Zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, polityka ochrony środowiska jest prowadzona na podstawie strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2025 r. poz. 198, z późn. zm). Polityka ochrony środowiska jest prowadzona również za pomocą wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska. Istotne z punktu widzenia opracowywanego dokumentu są: „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, jak również „Program ochrony środowiska dla Gminy Swarzędz na lata 2020-2023”.

„Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”

Istotnym dokumentem na poziomie krajowym, dotyczącym ochrony wód jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjęty rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 335), w którym zapisano cele środowiskowe dla poszczególnych jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) i podziemnych (JCWPd).

Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, status JCWP Główna od zlewni zb. Kowalskiego, został określony jako: silnie zmieniona część wód, a jej stan określono jako zły. Celem środowiskowym dla tej części wód w zakresie potencjału ekologicznego jest dobry potencjał ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D, natomiast w zakresie stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny. Ponadto, dla osiągnięcia celów środowiskowych istotne jest umożliwienie swobodnej migracji organizmów wodnych przez zachowanie lub przywrócenie ciągłości ekologicznej cieków.

JCWP Cybina została wyznaczona jako silnie zmieniona część wód. Jej potencjał ekologiczny określono jako słaby. Celem środowiskowym dla tej JCWP jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego oraz zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych, natomiast w zakresie stanu chemicznego – osiągnięcie dobrego stanu chemicznego. JCWP Główna od zlewni zb. Kowalskiego do ujścia została wyznaczona jako silnie zmieniona część wód. Zgodnie z wynikami monitoringu prowadzone w latach 2019-2024 jej potencjał ekologiczny określono jako umiarkowany. Celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego, z uwzględnieniem zapewnienia drożności cieku dla migracji ichtiofauny, jeżeli monitorowany jest wskaźnik diadromiczny D, oraz osiągnięcie dobrego stanu chemicznego.

Według informacji zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” osiągnięcie celów środowiskowych dla tej części wód, zapisanych w „Planie”, jest zagrożone. W zlewni JCWP występuje presja rolnicza. W programie działań zaplanowano wszystkie możliwe działania mające na celu

ograniczenie tej presji tak, aby możliwe było osiągnięcie wskaźników zgodnych z wartościami dla dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia działań, a także okres niezbędny, aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2027.

Celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny, charakteryzowany wartościami wskaźników zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Stan ilościowy obrazuje wpływ poboru wody na części wód podziemnych. Natomiast stan chemiczny odnosi się do parametrów fizykochemicznych wód podziemnych (zarówno traktowanych jako zanieczyszczenia, jak i skażenie).

Zgodnie z metodyką wyznaczania celów środowiskowych w latach 2012-2013, w sytuacji, gdy JCWPd zidentyfikowano jako niezagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych, celem dla wód jest dobry stan chemiczny i ilościowy. Należy odróżnić aktualną ocenę stanu JCWPd od oceny ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych. Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry JCWPd nr 60 jest niezagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego w zakresie stanu chemicznego, natomiast jest zagrożona nieosiągnięciem celu dotyczącego stanu ilościowego. Cel ten został określony przy pomocy kryteriów charakteryzujących dobry stan chemiczny lub ilościowy zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Natomiast dla JCWPd zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych, ale będących zgodnie z oceną stanu na 2012 r. w stanie dobrym, brakowało podstaw do wskazania przesłanek do ustalenia odstępstw. Celem środowiskowym jest dobry stan chemiczny i ilościowy, zidentyfikowany przy pomocy parametrów cechujących dobry stan chemiczny i ilościowy. W przypadku JCWPd, które zostały zidentyfikowane jako zagrożone i będące w stanie słabym zgodnie z oceną stanu na 2012 r., wykonano wstępną procedurę włączeń, czyli ustalenia odstępstw od celów środowiskowych. Wstępnie zaproponowano odstępstwa od celów środowiskowych w postaci przedłużenia terminu osiągnięcia celów oraz ustalenie mniej rygorystycznych celów, które powinny zostać ostatecznie potwierdzone analizami presji i wpływów.

Obszar objęty projektem planu znajduje się w granicach jednolitej części wód podziemnych nr 60 (JCWPd nr 60), oznaczonej kodem PLGW600060. Zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” celem środowiskowym dla tej części wód jest osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu chemicznego oraz dobrego stanu ilościowego.

W zakresie oceny ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych JCWPd nr 60 została uznana za niezagrożoną nieosiągnięciem celu dotyczącego stanu chemicznego oraz zagrożoną nieosiągnięciem celu dotyczącego stanu ilościowego. Oznacza to, że pomimo obecnie dobrego stanu ilościowego istnieje ryzyko, iż presje związane z poborem wód lub zmianami warunków hydrogeologicznych mogą utrudnić osiągnięcie lub utrzymanie właściwego stanu wód w obowiązującym cyklu planistycznym.

Projekt planu przewiduje zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, co ogranicza potrzebę wykonywania nowych indywidualnych ujęć wód podziemnych. Jednocześnie realizacja ustaleń planu może powodować wzrost zapotrzebowania na wodę dostarczana przez zbiorczy system wodociągowy, a pośrednio również zwiększenie poboru wód z ujęć zasilających ten system.

Z uwagi na zagrożenie nieosiągnięciem celu środowiskowego w zakresie stanu ilościowego szczególne znaczenie ma ograniczenie dodatkowej presji na zasoby wód podziemnych poprzez racjonalne gospodarowanie wodą, retencjonowanie i wykorzystywanie wód opadowych i roztopowych do celów gospodarczych, zachowanie odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej oraz niedopuszczenie do trwałego obniżania zwierciadła wód podziemnych, w szczególności w związku z realizacją kondygnacji podziemnych, odwodnieniami wykopów lub niewłaściwą przebudową istniejących urządzeń melioracyjnych.

W zakresie ochrony stanu chemicznego projekt planu przewiduje odprowadzanie ścieków bytowych do sieci kanalizacji sanitarnej, a do czasu jej realizacji do szczelnych zbiorników bezodpływowych. Nie dopuszcza się realizacji przydomowych oczyszczalni ścieków. Ustalenia te wraz z właściwym zagospodarowaniem i, w przypadkach wymaganych przepisami odrębnymi, podczyszczaniem wód opadowych pochodzących z powierzchni zanieczyszczonych, ograniczą ryzyko przedostawania się zanieczyszczeń do gruntu i wód podziemnych.

Przy zachowaniu wskazanych rozwiązań ochronnych realizacja ustaleń projektu planu nie powinna powodować pogorszenia stanu chemicznego ani ilościowego JCWPd nr 60 oraz nie utrudnia osiągnięcia lub utrzymania ustanowionych dla tej jednolitej części wód celów środowiskowych.

W projekcie planu zawarto nakaz zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej, dzięki czemu wyeliminowane zostanie prawdopodobieństwo zanieczyszczenia wód podziemnych oraz uszczuplenia ich zasobów. W zakresie odprowadzania ścieków bytowych do sieci kanalizacji sanitarnej, do czasu jej realizacji dopuszcza się odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych, natomiast nie dopuszcza się realizacji przydomowych oczyszczalni ścieków. Ponadto, w zależności od funkcji terenu ustalono odpowiedni udział powierzchni biologicznie czynnej, co ograniczy ucieczkę wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej i pozwoli na ich przenikanie w głąb profilu glebowego i zasilanie wód podziemnych. Mając na uwadze powyższe zakłada się, że wprowadzone w projekcie planu ustalenia nie spowodują nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

„Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”

„Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej” został przyjęty uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. Dokument został następnie zaktualizowany uchwałą nr XXI/503/26 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 stycznia 2026 r. w sprawie aktualizacji Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej.

Aktualizacja Programu została opracowana z uwagi na utrzymywanie się w strefie wielkopolskiej przekroczeń średniorocznego poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe zawieszonym PM10. Jednocześnie, ze względu na powiązanie emisji benzo(a)pirenu z emisją pyłów zawieszonych, aktualizacja objęła zmianę działań naprawczych dotyczących pyłów PM10 i PM2,5 oraz harmonogramu ich realizacji.

Do działań naprawczych i wspomagających wskazanych w obowiązującym Programie wraz z jego aktualizacją należą w szczególności:

- ograniczanie emisji z indywidualnych źródeł ogrzewania w komunalnym zasobie mieszkaniowym i budynkach użyteczności publicznej;
- stosowanie zachęt finansowych do modernizacji budynków i wymiany kotłów, pieców oraz palenisk;
- termomodernizacja budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej;
- inwentaryzacja indywidualnych źródeł ogrzewania oraz aktualizacja danych o źródłach ciepła;
- kontrola przestrzegania ograniczeń i zakazów dotyczących eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw;
- ograniczanie emisji komunikacyjnej, między innymi poprzez regularne utrzymywanie czystości ulic;
- ochrona i zwiększanie udziału zieleni;
- prowadzenie edukacji ekologicznej;
- uwzględnianie wymagań ochrony powietrza w dokumentach planowania przestrzennego;
- prowadzenie doradztwa energetycznego i ekologicznego;
- objęcie pomocą gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym.

Działaniem bezpośrednio odnoszącym się do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest działanie oznaczone kodem WpPZP – „Zapisy w planach zagospodarowania przestrzennego”. Działanie to ma być realizowane w latach 2026-2028 we wszystkich gminach położonych w strefie wielkopolskiej. Podmiotem odpowiedzialnym za jego realizację jest organ uchwalodawczy gminy, a wskaźnikiem realizacji jest liczba uchwalonych miejscowych planów zawierających odpowiednie ustalenia służące ochronie powietrza.

Projekt miejscowego planu uwzględnia cele i kierunki działań określone w Programie. W zakresie zaopatrzenia w ciepło dopuszczono wykorzystanie gazu, energii elektrycznej, odnawialnych źródeł

energii oraz innych źródeł, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń dotyczących eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Dopuszczono również lokalizację odnawialnych źródeł energii, z wyłączeniem turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji oraz biogazowni.

Ustalenia te ograniczają możliwość stosowania urządzeń grzewczych niespełniających obowiązujących wymagań emisyjnych i umożliwiają wykorzystywanie źródeł ciepła niewymagających spalania paliw. Ochronie jakości powietrza sprzyjać będzie również zachowanie wymaganych udziałów powierzchni biologicznie czynnych oraz dopuszczenie w terenach dróg rozwiązań służących ruchowi pieszemu i rowerowemu.

Na etapie realizacji inwestycji mogą wystąpić okresowe emisje pyłów oraz spalin związane z robotami ziemnymi, transportem materiałów i pracą maszyn. Oddziaływania te będą miały charakter lokalny, krótkotrwały i odwracalny. Powinny być ograniczane poprzez zabezpieczanie materiałów sypkich, utrzymywanie czystości dróg, ograniczanie pylenia oraz stosowanie sprawnego technicznie sprzętu budowlanego.

Uwzględniając przyjęte w projekcie planu zasady zaopatrzenia w ciepło, możliwość wykorzystywania odnawialnych źródeł energii oraz obowiązek przestrzegania ograniczeń dotyczących instalacji spalania paliw, należy uznać, że projekt planu uwzględnia cele i działania określone w obowiązującym Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej wraz z jego aktualizacją.

“Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2026-2031”

“Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2026-2031” został przyjęty uchwałą Nr XIX/276/VII/2025 Rady Powiatu w Poznaniu z dnia 19 listopada 2025 r. i obowiązuje od dnia 1 stycznia 2026 r. Dokument stanowi aktualny instrument realizacji polityki ochrony środowiska na poziomie powiatowym. Jego celem jest ocena aktualnego stanu środowiska, identyfikacja najistotniejszych problemów oraz wyznaczenie kierunków działań służących poprawie jakości poszczególnych komponentów środowiska.

W programie uwzględniono dziesięć obszarów interwencji:

1. ochronę klimatu i jakości powietrza,
2. zagrożenia hałasem,
3. pola elektromagnetyczne,
4. gospodarowanie wodami,
5. gospodarkę wodno-ściekową,
6. zasoby geologiczne,
7. gleby,
8. gospodarkę odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów,
9. zasoby przyrodnicze,
10. zagrożenia poważnymi awariami.

W odniesieniu do każdego obszaru interwencji Program uwzględnia również zagadnienia horyzontalne obejmujące adaptację do zmian klimatu, nadzwyczajne zagrożenia środowiska, edukację ekologiczną oraz monitoring środowiska.

Z punktu widzenia projektowanego miejscowego planu szczególne znaczenie mają cele i kierunki dotyczące poprawy jakości powietrza, ochrony klimatu akustycznego, ochrony zasobów wodnych, zwiększania retencji prowadzenia prawidłowej gospodarki wodno-ściekowej, ochrony gleb i zasobów przyrodniczych oraz ograniczania oddziaływania pól elektromagnetycznych.

W zakresie ochrony klimatu i jakości powietrza Program zakłada ograniczenie emisji powierzchniowej, liniowej i punktowej, stosowanie rozwiązań niskoemisyjnych, poprawę efektywności energetycznej oraz rozwój odnawialnych źródeł energii. Projekt planu uwzględnia te kierunki poprzez określenie zasad zaopatrzenia w ciepło z uwzględnieniem obowiązujących ograniczeń dotyczących instalacji, w których następuje spalanie paliw, oraz poprzez dopuszczenie stosowania odnawialnych źródeł energii.

W zakresie ochrony przed hałasem Program przewiduje ograniczanie emisji hałasu oraz ochronę terenów wymagających zachowania standardów akustycznych. Projekt planu kwalifikuje tereny zabudowy

mieszkaniowej do odpowiedniej kategorii ochrony akustycznej oraz nakazuje zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

W zakresie pól elektromagnetycznych Program zakłada ochronę mieszkańców przed ponadnormatywnym promieniowaniem elektromagnetycznym. Projekt planu uwzględnia przebieg napowietrznej linii elektromagnetycznej średniego napięcia i do czasu jej skablowania ustala pas technologiczny wolny od zabudowy i nasadzeń zieleni wysokiej.

W obszarze gospodarowania wodami jednym z podstawowych celów Programu jest ochrona i zrównoważone użytkowanie zasobów wodnych. Kierunki działań obejmują między innymi wzmacnianie lokalnej retencji, racjonalne gospodarowanie wodą, stosowanie rozwiązań retencyjno-infiltracyjnych i wodooszczędnych oraz utrzymanie urządzeń melioracji wodnych. Projekt planu realizuje te kierunki poprzez określenie zasad zagospodarowania wód opadowych i roztopowych, zachowanie powierzchni biologicznie czynnych, ochronę istniejącego systemu drenarskiego oraz ograniczenie możliwości pogorszenia stosunków wodnych na gruntach sąsiednich.

W zakresie gospodarki wodno-ściekowej projekt planu przewiduje odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej, co ogranicza możliwość przedostawania się zanieczyszczeń do gruntu i wód podziemnych. Uwzględniono również ochronę komunalnego ujęcia wody, położenie obszaru w granicach JCWPd nr 60 oraz w granicach głównych zbiorników wód podziemnych.

Ochronie gleb i powierzchni ziemi służą ustalenia dotyczące maksymalnej powierzchni zabudowy, minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej oraz zagospodarowania mas ziemnych zgodnie z przepisami odrębnymi. Prawidłowej gospodarce odpadami służy nakaz postępowania z odpadami zgodnie z obowiązującymi przepisami i regulaminem utrzymania czystości i porządku.

W zakresie zasobów przyrodniczych projekt planu przewiduje zachowanie powierzchni biologicznie czynnych oraz możliwość realizacji zieleni towarzyszącej zabudowie. Realizacja planu spowoduje wprawdzie częściowe przekształcenie terenów zabudowanych, jednak przy zachowaniu ustalonych parametrów i rozwiązań ograniczających nie przewiduje się negatywnego wpływu na zasoby przyrodnicze w skali powiatu.

Projekt planu nie przewiduje lokalizacji zakładów przemysłowych stwarzających ryzyko wystąpienia poważnej awarii. Przyjęte rozwiązania dotyczące infrastruktury technicznej, ochrony wód, gospodarki ściekowej oraz postępowania z odpadami ograniczają możliwość wystąpienia zdarzeń mogących powodować istotne zagrożenie dla ludzi i środowiska.

Na podstawie przeprowadzonej analizy należy uznać, że ustalenia projektu miejscowego planu są zgodne z celami i kierunkami działań określonymi w "Programie Ochrony Środowiska dla Powiatu Poznańskiego na lata 2026-2031".

Projekt planu pozostaje również zgodny z "Programem ochrony środowiska dla województwa wielkopolskiego do roku 2030" w szczególności w zakresie ochrony jakości powietrza, adaptacji do zmian klimatu, ochrony zasobów wodnych, ograniczania presji

Ustalono dziesięć obszarów interwencji, dla których wyznaczone zostały cele oraz kierunki interwencji, które służą mają poprawie stanu środowiska:

1. ochrona klimatu i jakości powietrza (cel: poprawa i utrzymanie dobrej jakości powietrza atmosferycznego zgodnie z obowiązującymi standardami),
2. zagrożenie hałasem (cel: dobry stan klimatu akustycznego bez przekroczeń dopuszczalnych norm poziomu hałasu),
3. pola elektromagnetyczne (cel: utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych na poziomach nieprzekraczających wartości dopuszczalnych),
4. gospodarowanie wodami (cel: zwiększenie retencji wodnej oraz ochrona zasobów wód),
5. gospodarka wodno-ściekowa (cel: zapewnienie mieszkańcom dostępu do czystej wody),
6. zasoby geologiczne (cel: ograniczenie presji wywieranej na środowisko podczas prowadzenia prac geologicznych i eksploatacji kopalin),

7. gleby (cel: dobra jakość gleb),
8. gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów (cel: ograniczenie ilości odpadów kierowanych do składowania, w tym zwiększenie udziału odpadów zbieranych selektywnie, zwiększenie poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia),
9. zasoby przyrodnicze (cel: ochrona zasobów przyrodniczych oraz zachowanie różnorodności biologicznej gminy),
10. zagrożenia poważnymi awariami (cel: ochrona przed skutkami poważnych awarii).

W programie uwzględnione zostało zagadnienie horyzontalne tj. edukacja ekologiczna, dla którego został wyznaczony cel: świadome ekologicznie społeczeństwo.

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko

6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Oddziaływanie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na powierzchnię ziemi będzie miało charakter stały i długoterminowy, jednak jego skala pozostanie ograniczona i lokalna, typowa dla obszarów zabudowy podmiejskiej. Przekształcenia powierzchni terenu związane będą przede wszystkim z realizacją zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej oraz bliźniaczej.

Posadowienie budynków mieszkalnych oraz obiektów i urządzeń towarzyszących będzie wiązało się z zajęciem powierzchni terenu oraz jego częściowym uszczelnieniem, głównie w obrębie rzutów budynków, utwardzonych dojazdów, dojazdów oraz miejsc postojowych. Trwałe uszczelnienie powierzchni ziemi wystąpi również w granicach terenów dróg lokalnych, dojazdowych oraz komunikacji drogowej wewnętrznej.

Na etapie realizacji inwestycji przewiduje się lokalne i krótkotrwale zmiany w ukształtowaniu terenu, związane z wykonaniem wykopów pod fundamenty budynków, obiektów infrastruktury technicznej oraz realizacją elementów układu drogowego. Prace te mogą obejmować niewielkie niwelacje terenu oraz czasowe przemieszczenie mas ziemnych, jednak pod zakończeniu robót teren zostanie uporządkowany, a rzeźba terenu ustabilizowana.

Zmiany w strukturze i właściwościach fizycznych gruntu mogą również wystąpić w związku z realizacją, przebudową lub rozbudową sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz przyłączy, przy czym oddziaływania te będą miały charakter punktowy i ograniczony do pasów robót ziemnych. Nie przewiduje się trwałego pogorszenia jakości gruntów ani uruchomienia niekorzystnych procesów geomorfologicznych.

Z punktu widzenia minimalizacji negatywnych oddziaływań na powierzchnię ziemi istotne znaczenie mają ustalenia planu ograniczające intensywność zabudowy, określające maksymalną powierzchnię zabudowy, określające maksymalną powierzchnię zabudowy oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej. Rozwiązania te sprzyjają zachowaniu zdolności infiltracyjnych gruntów, ograniczają nadmierne uszczelnienie terenu oraz są zgodne z zasadami kształtowania zrównoważonej zabudowy podmiejskiej.

Zgodnie z mapą ewidencyjną omawiany obszar stanowią grunty orne klasy – RIVa, RIVb, RV oraz RVI. Grunty te nie wymagają uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi na przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2024 poz. 82).

6.2. Oddziaływanie na krajobraz

W myśl Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98), której celem jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie, opartej na wymianie doświadczeń, specjalistów i tworzeniu dobrej praktyki krajobrazowej, krajobraz jest ważnym elementem

życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem. Ustalenia Konwencji wskazują na konieczność prowadzenia działań na rzecz zachowania i utrzymania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. W celu realizacji zapisów Konwencji podejmuje się działania zmierzające m.in. do:

- prawnego uznania krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi,
- ustanowienia procedur udziału społeczeństwa w procesach planowania i zarządzania krajobrazem,
- uwzględniania kwestii krajobrazowych we wszelkich działaniach związanych z zarządzaniem przestrzenią.

Teren objęty opracowaniem nie został objęty prawną formą ochrony krajobrazu, taką jak park krajobrazowy czy obszar chronionego krajobrazu.

Dzięki wprowadzonym w projekcie uchwały ograniczeniom związanym z gabarytami nowej zabudowy, usytuowaniem budynków, a także określenia intensywności zabudowy i wskaźnika minimalnego udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej, prognozuje się powstanie harmonijnej przestrzeni. Nie prognozuje się powstania elementów dysharmonizujących, ze względu na ustalenie maksymalnej wysokości oraz powierzchni zabudowy.

Po analizie sytuacji terenowej oraz przedstawionych dokumentów (m.in. planu ogólnego gminy, analizie urbanistycznej i fotograficznej), oraz mając na uwadze charakter wprowadzanych zmian ocenia się, iż wystąpi nieznaczne oddziaływanie na krajobraz. Jednakże, można przyjąć, że w związku z wprowadzeniem odpowiednich zapisów w planie nie nastąpi jego degradacja, lecz jakościowa zmiana.

6.3. Oddziaływanie na powietrze

Na etapie realizacji inwestycji dopuszczonych w projekcie planu wystąpi krótkotrwała emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych o charakterze niezorganizowanym, związana z prowadzeniem robót ziemnych, transportem materiałów budowlanych oraz pracą maszyn i urządzeń budowlanych. Wielkość emisji będzie uzależniona od zakresu prowadzonych prac, czasu ich trwania oraz warunków meteorologicznych, w szczególności prędkości wiatru, wilgotności powietrza i występowania opadów. Oddziaływania te będą miały charakter lokalny, okresowy i odwracalny oraz ustaną po zakończeniu prac budowlanych.

Ograniczeniu emisji pyłu i spalin na etapie realizacji inwestycji służyć będzie stosowanie sprawnego technicznie sprzętu budowlanego, utrzymywanie odpowiedniej wilgotności powietrzni pyłących podczas robót ziemnych, zabezpieczanie transportowych materiałów sypkich przed pyleniem oraz utrzymanie czystości dróg wykorzystywanych do obsługi budowy.

Na etapie eksploatacji nowej zabudowy źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza będą przede wszystkim instalacje grzewcze oraz ruch pojazdów związany z obsługą terenów objętych projektem planu. Uwzględniając zakwalifikowanie strefy wielkopolskiej do klasy C w zakresie pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenu, szczególne znaczenie ma ograniczanie emisji pochodzącej z indywidualnych źródeł ogrzewania.

Projekt planu ustala zaopatrzenie z ciepło z sieci ciepłowniczej lub z gazu, energii elektrycznej albo z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem zakazów i ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych oraz uchwały antysmogowej obowiązującej na terenie województwa wielkopolskiego. Dopuszczono również lokalizację instalacji odnawialnych źródeł energii wraz z urządzeniami towarzyszącymi, z wyłączeniem instalacji wykorzystujących biogaz i biokompost oraz elektrowni wiatrowych o mocy większej niż mikroinstalacji.

Stosowanie niskoemisyjnych lub bezemisyjnych źródeł ciepła, wykorzystanie energii elektrycznej, gazu oraz odnawialnych źródeł energii powinno ograniczyć emisję pyłu zawieszonego, benzo(a)pirenu oraz innych substancji powstających podczas spalania paliw stałych. Jednocześnie eksploatacja instalacji powodujących emisję gazów lub pyłów do powietrza, zgodnie z art. 144 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny.

Dopuszczona w projekcie planu możliwość lokalizacji instalacji odnawialnych źródeł energii, w tym instalacji fotowoltaicznych, nie powinna powodować znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko. W przypadku zastosowania paneli fotowoltaicznych wskazane jest stosowanie modułów wyposażonych w powłoki antyrefleksyjne ograniczające efekt odbicia światła oraz zmniejszające możliwości występowania efektu oślepienia.

Przy zastosowaniu wskazanych rozwiązań technicznych i organizacyjnych oraz przestrzeganiu obowiązujących przepisów dotyczących jakości paliw i eksploatacji źródeł ciepła realizacja ustaleń projektu planu nie powinna powodować istotnego pogorszenia jakości powietrza ani zwiększenia istniejących problemów związanych z przekroczeniami pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenu w strefie wielkopolskiej. Ustalenia projektu planu pozostają zgodne z kierunkami działań określonymi w aktualnym programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej i nie będą utrudniały osiągnięcia jego celów.

6.4. Oddziaływanie na klimat

Realizacja ustaleń projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może powodować lokalne i ograniczone zmiany warunków klimatu lokalnego, w szczególności w zakresie temperatury oraz wilgotności powietrza. Oddziaływania te związane będą głównie z realizacją nowej zabudowy, częściowym ograniczeniem powierzchni biologicznie czynnej oraz zwiększeniem udziału powierzchni utwardzonych w obrębie terenów przeznaczonych pod zagospodarowanie. Emisja ciepła do atmosfery, wynikająca z użytkowania obiektów budowlanych, będzie miała charakter rozproszony i ograniczony przestrzennie, a jej oddziaływanie nie wpłynie na warunki klimatyczne w skali ponadlokalnej. W projekcie planu wprowadzono zapisy określające minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, co sprzyja zachowaniu równowagi mikroklimatycznej. Przewiduje się zagospodarowanie zielenią powierzchni nieutwardzonych, a także wprowadzanie zieleni towarzyszącej zabudowie, co przyczyni się do poprawy warunków aerosanitarnych poprzez ograniczanie zapylenia powietrza, zwiększenie retencji wilgoci oraz produkcję tlenu.

Uwzględniając zmienność warunków klimatycznych, w tym występowanie okresów intensywnych opadów oraz silniejszych wiatrów, istotne znaczenie mają rozwiązania projektowe stosowane w nowej zabudowie, w szczególności w zakresie właściwego posadowienia obiektów, odprowadzania wód opadowych oraz doboru materiałów budowlanych. Ustalenia planu, przy zachowaniu obowiązujących przepisów technicznych, sprzyjają zwiększaniu odporności zagospodarowania na zmienne warunki klimatyczne oraz ograniczaniu potencjalnych negatywnych oddziaływań na lokalny mikroklimat.

6.5. Oddziaływanie na wody

Uwzględniając położenie obszaru objętego projektem planu w granicach JCWPd nr 60, która pomimo dobrego stanu chemicznego i ilościowego została wskazana w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” jako niezagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego w zakresie stanu chemicznego oraz zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego w zakresie stanu ilościowego, realizacja ustaleń projektu planu nie może powodować pogorszenia stanu wód podziemnych ani zwiększenia istniejącej presji na środowisko wodne.

Projekt planu ustala zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej oraz odprowadzanie ścieków sieci kanalizacji sanitarnej, przy czym do czasu jej realizacji dopuszcza się stosowanie zbiorników bezodpływowych. Jednocześnie wykluczono możliwość realizacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

W zakresie wód opadowych i roztopowych projekt planu przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi. Przyjęte rozwiązania ograniczają ryzyko prowadzenia nieprawidłowej gospodarki wodno-ściekowej oraz przedostawania się zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego.

Potencjalnymi źródłami oddziaływania na stan jakościowy i ilościowy wód podziemnych mogą być w szczególności infiltracja zanieczyszczonych wód opadowych, awarie infrastruktury technicznej, prowadzenie robót ziemnych, czasowe odwodnienia wykopów związane z realizacją kondygnacji podziemnych, ewentualne kolizje inwestycji z istniejącym systemem drenarskim, a także pośredni wzrost poboru wód związany z zaopatrzeniem nowej zabudowy oraz zmiany warunków infiltracji wynikające z uszczelnienia powierzchni terenu.

Czynnikiem wpływającym na bilans wodny będzie w szczególności częściowe uszczelnienie powierzchni związane z realizacją zabudowy i powierzchni utwardzonych, prowadzące do ograniczenia naturalnej infiltracji oraz zmniejszenia zasilania wód podziemnych wodami opadowymi i roztopowymi. Ze względu na zagrożenie nieosiągnięciem celu środowiskowego w zakresie stanu ilościowego szczególnego znaczenia nabiera ograniczanie dodatkowej presji na zasoby wód podziemnych. Oddziaływania te będą miały jednak przede wszystkim charakter lokalny i mogą zostać skutecznie ograniczone poprzez zachowanie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych, retencjonowanie i gospodarcze wykorzystanie wód opadowych w miejscu ich powstawania, wykorzystanie urządzeń służących czasowemu zatrzymaniu odpływu oraz odpowiednie podczyszczanie wód pochodzących z powierzchni komunikacyjnych i innych powierzchni zanieczyszczonych.

Istotne znaczenie będzie miało również zachowanie ciągłości funkcjonowania istniejących urządzeń melioracyjnych. W przypadku kolizji z planowanym zagospodarowaniem konieczne będzie zastosowanie rozwiązań zamiennych zapewniających utrzymanie dotychczasowej przepustowości systemu oraz zachowanie jego ciągłości hydraulicznej. Ze względu na możliwość występowania deszczy nawalnych rozwiązania te powinny zostać uzupełnione o urządzenia retencyjne ograniczające gwałtowny odpływ wód opadowych i zmniejszające ryzyko lokalnych podtopień.

Dopuszczenie realizacji kondygnacji podziemnych może powodować krótkotrwale oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne związane z koniecznością czasowego odwodnienia wykopów oraz lokalnymi zmianami poziomu i kierunków przepływu wód gruntowych. Z tego względu realizacja takich obiektów powinna zostać poprzedzona rozpoznaniem geotechnicznym i hydrogeologicznym uwzględniającym sezonowe wahania poziomu wód gruntowych, natomiast same kondygnacje podziemne powinny być projektowane jako konstrukcje szczelne, niewymagające stosowania trwałego drenażu powodującego obniżenie zwierciadła wód podziemnych.

Ograniczeniu presji ilościowej na zasoby wód podziemnych służyć będzie ponadto racjonalne gospodarowanie wodą, wykorzystanie zaopatrzenia z sieci wodociągowej, retencjonowanie i gospodarcze wykorzystanie wód opadowych, zachowanie odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej oraz niestosowanie rozwiązań prowadzących do trwałego odwodnienia terenów i długotrwałego obniżania poziomu wód gruntowych.

Dodatkowym elementem ochrony zasobów wodnych jest zachowanie terenów komunalnych ujęć podziemnych oznaczonych symbolami 1IWU i 2IWU oraz obowiązek uwzględnienia ich stref ochronnych, zgodnie z art. 127-129 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – prawo wodne oraz aktami ustanawiającymi te strefy.

Przy przestrzeganiu ustaleń projektu planu oraz przepisów dotyczących ochrony wód nie przewiduje się pogorszenia stanu chemicznego ani ilościowego JCWPd nr 60, pogorszenia jakości zasobów GZWP nr 143 i 144 ani utrudnienia osiągnięcia lub utrzymania ustanowionych dla tych wód celów środowiskowych określonych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

6.6. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Na obszarze opracowania planu nie występują złoża kopalin oraz obszary mające status obszarów górniczych, w związku z tym nie przewiduje się oddziaływania na te zasoby naturalne. Oddziaływanie na inne zasoby naturalne zostało określone pozostałych punktach rozdziału 6.

6.7. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną

Faza realizacji ustaleń projektu planu miejscowego spowoduje lokalne i częściowe ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej, związane z realizacją nowej zabudowy oraz infrastruktury towarzyszącej. W celu ograniczenia potencjalnych negatywnych oddziaływań na środowisko w projekcie planu ustalono minimalny procentowy udział powierzchni biologicznie czynnej, co sprzyja zachowaniu podstawowych funkcji przyrodniczych terenu. W perspektywie długoterminowej wprowadzona zieleń, w tym zieleń towarzysząca zabudowie oraz zieleń urządzona, przyczyni się do poprawy walorów przyrodniczych i krajobrazowych poszczególnych fragmentów obszaru opracowania.

Z uwagi na charakter planu, nie prognozuje się bezpośredniego zagrożenia dla zachowania lokalnej bioróżnorodności biologicznej. Realizacja ustaleń planu nie będzie skutkować powstawaniem istotnych barier uniemożliwiających migrację zwierząt – obszar opracowania położony jest poza głównymi korytarzami ekologicznymi, a projektowane zagospodarowanie nie wprowadza rozwiązań znacząco fragmentujących przestrzeń przyrodniczą.

Podczas prowadzenia prac inwestycyjnych należy zapewnić ochronę istniejącej zieleni, w szczególności drzew i krzewów zlokalizowanych w sąsiedztwie planowanych robót. Niedopuszczalne jest dokonywanie zmian poziomu gruntu oraz zagęszczanie gleby w obrębie stref korzeniowych drzew, a także składowanie materiałów budowlanych pod koronami drzew. Drzewa i krzewy powinny być zabezpieczone przed zanieczyszczeniem gleby substancjami chemicznymi, w tym wodami zanieczyszczonymi cementem lub wapnem. W przypadku prowadzenia robót w sąsiedztwie drzew zaleca się stosowanie rozwiązań ochronnych, takich jak tymczasowe ogrodzenia stref ochronnych drzew (SOD), zabezpieczenie pni i konarów oraz, w razie konieczności, wykonanie murków oporowych umożliwiających zachowanie pierwotnego poziomu gruntu.

Zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w trakcie realizacji przedsięwzięć inwestor zobowiązany jest do uwzględniania ochrony środowiska, w tym ochrony gatunków i siedlisk roślin, grzybów oraz zwierząt, na obszarze prowadzonych prac.

Projekt planu dopuszcza lokalizację instalacji odnawialnych źródeł energii wraz z urządzeniami towarzyszącymi, z wyłączeniem a) turbin wiatrowych o mocy większej niż moc mikroinstalacji, b) biogazowni. Takie rozwiązania sprzyjają ograniczaniu emisji zanieczyszczeń do środowiska, przy jednoczesnym zachowaniu zasad ochrony krajobrazu i przyrody.

Należy podkreślić, że obszar opracowania ma w przeważającej mierze rolniczy i półnaturalny charakter, a jego położenie w sąsiedztwie lokalnych ciągów komunikacyjnych ogranicza możliwość występowania w jego granicach gatunków szczególnie wrażliwych na presję antropogeniczną. Jednocześnie realizacja ustaleń planu poprzez zachowanie terenów zieleni, lasów oraz powierzchni biologicznie czynnych, nie powinna prowadzić do pogorszenia warunków bytowania lokalnej fauny.

Zakłada się, że realizacja ustaleń projektu planu, przy zachowaniu określonych w nim zasad ochrony środowiska, nie spowoduje istotnych negatywnych oddziaływań na bioróżnorodność, a w dłuższej perspektywie może przyczynić się do poprawy struktury przyrodniczej i krajobrazowej obszaru opracowania.

Projekt planu uwzględnia położenie obszaru w otoczeniu lotniska Poznań/Kobylnica poprzez zakaz budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych sprzyjających występowaniu i koncentracji zwierząt stwarzających zagrożenie dla ruchu statków powietrznych. Ograniczenie obejmuje w szczególności obiekty, których funkcjonowanie mogłoby zapewniać ptakom lub innym zwierzętom łatwo dostępne źródła

pokarmu, wody albo miejsca odpoczynku i rozrodu. Ustalenie należy ocenić jako korzystne z punktu widzenia bezpieczeństwa ruchu lotniczego, ponieważ ogranicza ryzyko powstawania nowych miejsc koncentracji zwierząt w otoczeniu lotniska.

Ustawa Prawo lotnicze nie określa zamkniętego katalogu obiektów budowlanych sprzyjających występowaniu zwierząt. O zakwalifikowaniu obiektu decydują jego funkcja, sposób zagospodarowania i użytkowania oraz rzeczywista możliwość przyciągania i koncentracji zwierząt. Do obiektów takich mogą należeć w szczególności:

- otwarte składowiska odpadów oraz obiekty magazynowania, sortowania lub przetwarzania odpadów, zwłaszcza odpadów zawierających substancje organiczne,
- otwarte komory, odstojniki i zbiorniki oczyszczalni ścieków;
- obiekty zakładów przetwórstwa rybnego lub spożywczego, jeżeli sposób ich funkcjonowania zapewnia ptakom dostęp do odpadów lub pozostałości produkcyjnych;
- otwarte zbiorniki retencyjne, stawy hodowlane i inne zbiorniki wodne, szczególnie płytkie lub posiadające rozległą powierzchnię lustra wody;
- obiekty związane z hodowlą gołębi lub innych ptaków;
- obiekty hodowli zwierząt, jeżeli sposób magazynowania pasz, odpadów lub produktów ubocznych powoduje koncentrację ptaków albo innych zwierząt.

Powyższe przykłady nie oznaczają, że każdy obiekt danego rodzaju automatycznie podlega zakazowi. Każdorazowo należy ocenić jego rozwiązania techniczne, skalę, sposób użytkowania oraz możliwość tworzenia miejsc żerowania, wodopoju, odpoczynku lub rozrodu zwierząt.

6.8. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki

Na terenie objętym opracowaniem planu znajdują się dwa stanowiska archeologiczne, będące terenowymi pozostałościami pradziejowego i historycznego osadnictwa, które podlegają ochronie i opiece konserwatorskiej bez względu na stan zachowania.

W związku z tym w projekcie planu dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych ujętych w ewidencjach zabytków, w granicach którego określa się nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu oraz nakaz uzyskania pozwolenia konserwatora zabytków na prowadzenie badań archeologicznych, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.

Z uwagi na ustalone w planie zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania na obszary zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych.

Oddziaływanie zapisów projektu planu na dobra materialne występujące na analizowanym obszarze, rozumiane jako wytwory kultury i sztuki oraz elementy infrastruktury technicznej i społecznej, będzie wiązało się z możliwością prowadzenia robót budowlanych w zakresie sieci infrastruktury technicznej, co pozytywnie wpłynie na rozwój gminy Swarzędz.

6.9. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny

Nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń projektu planu miejscowego powodowała istotne negatywne oddziaływania na zdrowie i życie ludzi. Przedmiotowe grunty nie są zaliczane do terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ani osuwiskami, a ponadto zlokalizowane są poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Na obszarze opracowania występuje napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia, dla której w projekcie planu wyznaczono pas technologiczny, w obrębie którego obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi oraz ustaleniami planu. Zachowanie pasa technologicznego oraz stosowanie się do obowiązujących norm w zakresie ochrony przed polami elektromagnetycznymi zapewni, że oddziaływanie elektromagnetyczne nie będzie powodować przekroczeń dopuszczalnych poziomów w miejscach dostępnych dla ludzi.

Realizacja ustaleń projektu planu może powodować okresowe oddziaływania akustyczne związane przede wszystkim z prowadzeniem robót budowlanych, funkcjonowaniem lokalnego układu komunikacyjnego oraz eksploatacją urządzeń technicznych związanych z zabudową mieszkaniową, takich jak urządzenia wentylacyjne, klimatyzacyjne, pompy ciepła lub inne urządzenia instalacyjne. Ze względu na mieszkaniowy charakter obszaru oraz brak istotnych ponadlokalnych źródeł hałasu nie przewiduje się powstania znaczącego i trwałego zagrożenia dla klimatu akustycznego. Niezależnie od powyższego, działalność prowadzona na obszarze planu nie może powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej.

W celu ograniczania uciążliwości akustycznych na obszarze opracowania mogą być stosowane następujące środki techniczne, technologiczne i organizacyjne:

- dobór urządzeń technicznych i instalacji charakteryzujących się możliwie niskim poziomem mocy akustycznej oraz ich utrzymywanie w odpowiednim stanie technicznym,
- sytuowanie urządzeń będących źródłem hałasu możliwie daleko od granic działek sąsiednich oraz od okien pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi,
- stosowanie obudów i przegród dźwiękochłonnych, tłumików akustycznych, wibroizolatorów oraz elastycznych połączeń instalacyjnych, ograniczających przenoszenie dźwięków i drgań na konstrukcję budynków,
- odpowiednie kształtowanie układu i usytuowania zabudowy, w tym lokalizowanie pomieszczeń mniej wrażliwych na hałas od strony dróg oraz zapewnienie właściwej izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych budynków,
- stosowanie rozwiązań uspokajających ruch na drogach lokalnych, dojazdowych i wewnętrznych, w tym ograniczeń prędkości, właściwej organizacji ruchu oraz, w uzasadnionych przypadkach, nawierzchni ograniczających emisję hałasu otoczenia,
- prowadzenie szczególnie uciążliwych akustycznie robót budowlanych przede wszystkim w porze dziennej, ograniczanie jednoczesnej pracy wielu urządzeń, wyłączanie silników maszyn i pojazdów podczas postoju oraz stosowanie sprawnego technicznie sprzętu budowlanego,
- w przypadku stwierdzenia możliwości wystąpienia przekroczeń – stosowanie odpowiednio zaprojektowanych lokalnych ekranów, osłon lub innych przegród akustycznych, poprzedzone analizą akustyczną określającą ich wymagane parametry i lokalizację.

Największą skutecznością charakteryzują się działania ograniczające emisję hałasu bezpośrednio u źródła, w szczególności dobór urządzeń niskoemisyjnych, stosowanie obudów, tłumików i wibroizolacji oraz właściwa lokalizacja urządzeń technicznych. Środki te oddziałują bezpośrednio na przyczynę emisji i mogą być dostosowane do parametrów konkretnego urządzenia. Wysoką skuteczność w zakresie ochrony wewnątrz budynków zapewnia również odpowiednia izolacyjność akustyczna przegród zewnętrznych, przy czym rozwiązanie to nie zastępuje obowiązku zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Środki organizacyjne związane z harmonogramem robót, ograniczeniem czasu pracy urządzeń oraz właściwą organizacją ruchu są skuteczne przede wszystkim w odniesieniu do oddziaływań krótkotrwałych i okresowych. Ich zastosowanie pozwala ograniczyć natężenie i czas trwania uciążliwości, jednak nie stanowi samodzielnego rozwiązania w przypadku występowania stałego źródła hałasu.

Ekran i osłony akustyczne mogą zapewniać wysoką skuteczność, pod warunkiem ich prawidłowego zaprojektowania, zachowania ciągłości oraz odpowiedniej wysokości i długości. Ze względu na brak istotnych źródeł hałasu o charakterze ponadlokalnym na obszarze opracowania nie przewiduje się obecnie konieczności ich powszechnego stosowania. Rozwiązania takie powinny być wykorzystywane jedynie w przypadku potwierdzenia takiej potrzeby na podstawie szczegółowej analizy akustycznej.

Zieleń urządzona i pasy nasadzeń mogą pełnić funkcję uzupełniającą, poprawiając warunki percepcji hałasu oraz oddzielając wizualnie źródło hałasu od terenów mieszkaniowych. Sama zieleń, bez zastosowania innych środków technicznych lub przestrzennych, nie powinna być jednak traktowana jako rozwiązanie gwarantujące dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu.

Przy zastosowaniu wskazanych rozwiązań oraz przestrzeganiu dopuszczalnych poziomów hałasu, określonych w przepisach odrębnych, realizacja ustaleń projektu planu nie powinna prowadzić do znaczącego i trwałego pogorszenia klimatu akustycznego ani warunków życia mieszkańców.

Przebieg istniejących i projektowanych sieci infrastruktury technicznej powoduje lokalne ograniczenia w sposobie zagospodarowania terenu. Ograniczenia te nie stanowią negatywnego oddziaływania na środowisko, lecz służą zapewnieniu bezpieczeństwa użytkowania infrastruktury, zapobieganiu awariom oraz zachowaniu dostępu do sieci w celu prowadzenia prac eksploatacyjnych i naprawczych.

Brak zachowania odpowiednich warunków technicznych mógłby prowadzić do mechanicznego uszkodzenia przewodów, awarii sieci, przerw w dostawie mediów, wycieku wody, ścieków lub gazu, a w konsekwencji do zagrożenia dla ludzi, gleby i wód podziemnych. Szczególne zagrożenie mogłoby być związane z uszkodzeniem sieci kanalizacyjnej lub gazowej oraz z prowadzeniem robót w bezpośrednim sąsiedztwie napowietrznej linii elektroenergetycznej.

Przebudowa albo przełożenie sieci może powodować krótkotrwałe i lokalne oddziaływania związane z wykonywaniem wykopów, czasowym usunięciem roślinności, przemieszczaniem mas ziemnych, emisją hałasu i pyłu oraz pracą maszyn budowlanych. Po zakończeniu robót teren powinien zostać uporządkowany i, w miarę możliwości, przywrócony do stanu umożliwiającego dalsze użytkowanie zgodnie z ustaleniami planu.

Przy zachowaniu dostępu eksploatacyjnego, zabezpieczeniu sieci przed uszkodzeniem, właściwym rozwiązaniu ewentualnych kolizji oraz przestrzeganiu ograniczeń obowiązujących w pasach technologicznych i strefach kontrolowanych realizacja ustaleń projektu planu nie powinna powodować znaczącego zagrożenia dla ludzi ani środowiska.

6.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru

W granicach opracowania planu nie występują obszary Natura 2000, w związku z tym nie przewiduje się oddziaływania skutków realizacji ustaleń planu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

6.11. Oddziaływanie na całokształt środowiska przyrodniczego

Przewidywane skutki oddziaływania projektu planu na całokształt środowiska oraz jego prawidłowe funkcjonowanie są zróżnicowane co do charakteru, czasu oddziaływania, odwracalności i ich zasięgu przestrzennego. Wpływ skutków realizacji ustaleń planów, na poszczególne komponenty środowiska można podzielić na: bezpośredni, pośredni, wtórny i skumulowany. Ponadto można je rozpatrywać w kontekście czasu oddziaływania:

- długoterminowego (w skali kilkudziesięciu lat),
- średnioterminowego (około 5 – 10 lat),
- krótkoterminowego (około 1 roku),
- chwilowego (około 1 doby).

Rodzaj i skalę przewidywanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono w podrozdziałach 6.1-6.10. oraz w poniższej tabeli (Tabela 2.).

Tabela 2. Przewidywane oddziaływanie skutków realizacji miejscowego planu na elementy środowiska.

Komponent środowiska	Rodzaj oddziaływania											Brak oddziaływania
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	
obszar Natura 2000												•
różnorodność biologiczna		•	•				•	•		•		
ludzie		•					•	•		•		
zwierzęta		•		•			•	•		•		
rośliny	•	•	•	•		•	•			•		
woda		•	•				•			•		
powietrze		•		•			•		•	•		
powierzchnia ziemi	•			•			•	•			•	
krajobraz	•			•			•	•		•		
klimat		•	•				•			•		
zasoby naturalne												•
zabytki												•
dobra materialne		•					•			•		

Źródło: opracowanie własne.

Na podstawie powyższej analizy stwierdza się, że skutki realizacji ustaleń miejscowego planu wpłyną pozytywnie na różnorodność biologiczną, ludzi, roślinność, zwierzęta, wody, krajobraz, klimat i dobra materialne, z uwagi na powstanie nasadzeń zieleni czy uporządkowanie gospodarki ściekowej oraz rozwój infrastruktury technicznej.

Nie zakłada się wystąpienia oddziaływania skutków ustaleń projektu planu na obszary Natura 2000 i inne formy ochrony przyrody, zasoby naturalne, rozumiane jako surowce naturalne oraz zabytki.

7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Z uwagi na położenie przedmiotowego obszaru w znacznej odległości od granicy państwa nie należy spodziewać się transgranicznego oddziaływania ustaleń planu na środowisko.

8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Ustalenia przedmiotowego planu przewidują działania mające na celu zapobieganie i ograniczanie ewentualnych negatywnych oddziaływań zamierzeń inwestycyjnych na środowisko – przedstawione w rozdziale 6. niniejszej prognozy.

W celu zapewnienia właściwej ochrony środowiska oraz dotrzymania standardów jakości środowiska zarówno na obszarze objętym projektem planu miejscowego, jak i w jego bezpośrednim sąsiedztwie, realizacja ustaleń planu powinna być prowadzona z zastosowaniem odpowiednio dobranych rozwiązań technicznych i technologicznych, uwzględnianych na etapie opracowania projektów budowlanych poszczególnych inwestycji.

W celu ograniczenia ryzyka awarii sieci infrastruktury technicznej należy zapewnić dostęp do istniejących i projektowanych przewodów oraz urządzeń, sytuować budynki poza trasami sieci podziemnych i nie lokalizować nad nim obiektów lub nasadzeń utrudniających eksploatację. W przypadku kolizji z projektowanym zagospodarowaniem sieci należy przebudować, przełożyć albo zabezpieczyć w sposób

zapewniający ciągłość ich funkcjonowania. Roboty w sąsiedztwie sieci powinny być prowadzone z zachowaniem szczególnej ostrożności i przy zastosowaniu rozwiązań zabezpieczających przewody przed uszkodzeniem.

Do czasu skablowania napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia należy zachować ustalony w projekcie planu pas technologiczny wolny od zabudowy i zieleni wysokiej. W przypadku realizacji gazociągu należy uwzględnić strefę kontrolowaną oraz obowiązujące w jej granicach ograniczenia dotyczące zabudowy, magazynowania i wykonywania robót.

W celu ograniczenia negatywnego wpływu zagospodarowania na stosunki wodne należy dążyć do zatrzymania wód opadowych i roztopowych w miejscu ich powstawania. Należy stosować zbiorniki retencyjne, niecki i muldy chłonno-retencyjne, nawierzchnie przepuszczalne, ogrody deszczowe oraz rozwiązania umożliwiające wykorzystanie wód do podlewania zieleni.

Urządzenia infiltracyjne należy stosować po potwierdzeniu odpowiedniej przepuszczalności podłoża i dostatecznej odległości od maksymalnego poziomu wód gruntowych. Wody z powierzchni mogących powodować ich zanieczyszczenie należy przed odprowadzeniem do wód lub urządzeń wodnych podczyścić zgodnie z wymaganiami przepisów odrębnych.

Odprowadzanie wód do kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej powinno następować wyłącznie po potwierdzeniu możliwości technicznych sieci i uzyskaniu warunków jej zarządcy. Niedopuszczalne jest odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji sanitarnej oraz na grunty sąsiednie.

W przypadku kolizji planowanego zagospodarowania z urządzeniami drenażu melioracyjnego należy zachować ich ciągłość i sprawność poprzez przełożenie, przebudowę albo odtworzenie kolidujących odcinków. Rozwiązania zamienne należy projektować na podstawie inwentaryzacji urządzeń oraz obliczeń hydraulicznych, zapewniając co najmniej dotychczasową przepustowość i możliwość prowadzenia kontroli oraz konserwacji.

Nie należy wprowadzać dodatkowych wód opadowych z powierzchni uszczelnionych do istniejącego systemu drenarskiego bez uprzedniego potwierdzenia jego wydajności i możliwości odbioru wód. Wody opadowe powinny być w pierwszej kolejności zatrzymywane w miejscu ich powstawania poprzez zachowanie powierzchni biologicznie czynnych, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych oraz urządzeń retencyjnych. Rozwiązania infiltracyjne należy stosować wyłącznie w przypadku potwierdzenia odpowiednich warunków gruntowo-wodnych.

Na etapie wykonywania robót należy zabezpieczyć istniejące przewody przed zgnieceniem, zamuleniem i wprowadzeniem materiałów budowlanych. Po zakończeniu przebudowy należy sprawdzić drożność i prawidłowość połączeń oraz zapewnić dostęp do elementów wymagających okresowej kontroli.

W przypadku realizacji kondygnacji podziemnych należy zastosować szczelne rozwiązania konstrukcyjne, odporne na działanie wód gruntowych, niewymagające trwałego obniżenia ich poziomu. Odwodnienie wykopów należy ograniczyć do niezbędnego minimum pod względem czasu trwania i zasięgu, a w razie potrzeby stosować szczelne obudowy wykopów należy ograniczyć do niezbędnego minimum pod względem czasu trwania i zasięgu, a w razie potrzeby stosować szczelne obudowy wykopów lub inne rozwiązania ograniczające rozwój leja depresji. Należy zachować ciągłość istniejącego systemu drenarskiego, a w przypadku kolizji zapewnić jego odpowiednią przebudowę lub odtworzenie. Zaplecze budowy, materiały, paliwa oraz substancje mogące zanieczyścić grunt i wody powinny być właściwie zabezpieczone.

Ponadto należy uwzględnić:

- obowiązek przestrzegania przepisów odrębnych i norm środowiskowych, w tym dotyczących ochrony powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych, gleby oraz klimatu akustycznego;
- kształtowanie nawierzchni dróg lokalnych, dojazdowych i wewnętrznych (KDL, KDD, KR) w sposób umożliwiający kontrolowany odpływ wód opadowych, z preferencją dla rozwiązań ograniczających trwałe uszczelnienie powierzchni;

- zachowanie i kształtowanie powierzchni biologicznie czynnych na terenach zabudowy mieszkaniowej (MNB, MNB), zgodnie z ustalonymi w planie wskaźnikami, w celu ograniczenia negatywnego wpływu zabudowy na stosunki wodne i mikroklimat;
- zdjęcie warstwy próchnicznej gleby w miejscach realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej oraz infrastruktury komunikacyjnej i jej ponowne wykorzystanie w granicach działek, w szczególności przy urządzeniu zieleni towarzyszącej zabudowie;
- prowadzenie selektywnej gospodarki odpadami powstającymi zarówno na etapie realizacji, jak i użytkowania zabudowy mieszkaniowej;
- lokalizację i rozmieszczenie budynków mieszkalnych jednorodzinnych w sposób sprzyjający przewietrzaniu zespołów zabudowy oraz ograniczaniu kumulacji zanieczyszczeń powietrza;
- prowadzenie robót ziemnych i budowlanych w sposób ograniczający degradację podłoża, w szczególności poprzez unikanie prac w okresach niekorzystnych warunków hydrologicznych;
- szczególne uwzględnienie ochrony terenów ujęć wód (IWU), poprzez ograniczenie możliwości wystąpienia zanieczyszczeń gruntowo-wodnych oraz stosowanie rozwiązań zgodnych z przepisami odrębnymi w zakresie ochrony wód.

W zakresie ochrony klimatu akustycznego należy stosować rozwiązania ograniczające emisję hałasu bezpośrednio u źródła, w tym urządzenia o niskiej mocy akustycznej, obudowy i tłumiki akustyczne oraz rozwiązania przeciwdrganiowe. Urządzenia techniczne należy lokalizować możliwie daleko od granic terenów podlegających ochronie akustycznej i od okien pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi. Roboty budowlane powodujące zwiększoną emisję hałasu powinny być prowadzone głównie w porze dziennej, z wykorzystaniem sprawnego technicznie sprzętu oraz przy ograniczeniu jego pracy na biegu jałowym. W razie wykazania możliwości przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu należy zastosować rozwiązania wynikające ze szczegółowej analizy akustycznej.

Przyjęte w projekcie planu rozwiązania, właściwe dla funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej oraz infrastruktury towarzyszącej, umożliwiają zachowanie równowagi pomiędzy rozwojem zabudowy podmiejskiej a ochroną środowiska, minimalizując ryzyko wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska.

9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Należy jednak wskazać, że na etapie funkcjonowania zagospodarowania zawsze istnieje możliwość wystąpienia zdarzeń losowych, trudnych do przewidzenia i ograniczenia na etapie planowania przestrzennego, takich jak awarie infrastruktury technicznej, pożary czy inne sytuacje nadzwyczajne, które mogą czasowo oddziaływać na poszczególne komponenty środowiska.

Zgodnie z art. 55 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt dokumentu jest zobowiązany do prowadzenia monitoringu skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Zaleca się aby monitoring ten był prowadzony w cyklach czteroletnich, w oparciu o dostępne dane o stanie środowiska.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu powinien polegać na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska, w szczególności na podstawie wyników pomiarów uzyskiwanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub innych dostępnych źródeł danych, odnoszących się do obszaru objętego planem lub jego bezpośredniego sąsiedztwa.

W ramach monitoringu zaleca się objęcie analizą następujących komponentów środowiska:

- jakości wód powierzchniowych i podziemnych,

- jakości powietrza atmosferycznego,
- jakości gleb,
- klimatu akustycznego,
- oddziaływania pól elektromagnetycznych,
- gospodarowania odpadami.

Ponadto monitoring skutków realizacji ustaleń planu powinien być prowadzony z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, w szczególności w odniesieniu do JCWP Główna od zlewni zb. Kowalskiego do ujścia oraz Cybina, w granicach których położony jest obszar opracowania. Jednostka ta zaliczana jest do wód wrażliwych na zanieczyszczenia związkami azotu pochodzenia rolniczego w regionie wodnym Warty.

Zgodnie z art. 47 ustawy Prawo wodne, wody i obszary szczególnie narażone na zanieczyszczenia azotami ze źródeł rolniczych podlegają okresowej weryfikacji, prowadzonej co 4 lata w celu uwzględnienia zmian czynników środowiskowych oraz presji antropogenicznych. Wyznaczanie oraz weryfikacja tych obszarów odbywa się w oparciu o wyniki pomiarów realizowanych w ramach państwowego monitoringu środowiska. Oceny stopnia eutrofizacji śródlądowych wód powierzchniowych dokonuje wojewódzki inspektor ochrony środowiska, również w cyklach czteroletnich.

10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku

Nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych, zakładając, że omawiany projekt jest projektem jedynym, optymalnym zarówno pod względem rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, jak i rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Przeznaczenie i zagospodarowanie terenów sąsiednich oraz wskazane strefy planistyczne, które wyznaczają dopuszczalne profile funkcjonalne wskazane w planie ogólnym gminy determinują proponowane w projekcie planu rozwiązania, co pozwoli na realizację planowanego sposobu zainwestowania.

11. Streszczenie

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Rejon ulic Krańcowej i Promyk w Gruszczyń” sporządzonego na podstawie uchwały nr LXXI/737/2023 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 20 czerwca 2023 r.

Celem prognozy jest określenie możliwych zmian środowiska wynikających z realizacji ustaleń projektu planu, wskazanie potencjalnych zagrożeń dla poszczególnych elementów środowiska oraz przedstawienie sposobów zapobiegania i ograniczania niekorzystnych oddziaływań. Prognozę opracowano na podstawie aktualnych przepisów prawa, dostępnych danych Państwowego Monitoringu Środowiska, dokumentów dotyczących gospodarki wodnej, ochrony powietrza i ochrony środowiska, materiałów kartograficznych oraz informacji o istniejącym i planowanym zagospodarowaniu terenu.

Obszar objęty projektem planu położony jest w Gruszczyń, w rejonie ulic Krańcowej i Promyk, i zajmuje powierzchnię około 20 ha. Teren jest częściowo zabudowany, natomiast pozostałą część stanowią przede wszystkim grunty rolne, tereny niezagospodarowane i zieleń. W sąsiedztwie występuje zabudowa mieszkaniowa oraz tereny użytkowane rolniczo. Obszar jest wyposażony w sieci infrastruktury technicznej, a przez jego część przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia. Występują również urządzenia drenażu melioracyjnego oraz tereny związane z komunalnym ujęciem wody.

Rzeźba obszaru jest mało zróżnicowana. Teren położony jest na równinie morenowej, a jego wysokość wynosi około 90-93 m n.p.m. Nie stwierdzono występowania warunków sprzyjających powstawaniu

osuwisk ani innych ruchów masowych. W podłożu występują przede wszystkim gliny zwałowe, miejscami przykryte osadami piaszczystymi. Na obszarze planu nie występują udokumentowane złoża kopalin.

Na terenie opracowania nie występują większe ciekі ani zbiorniki wodne. Obszar znajduje się w zasięgu jednolitych części wód powierzchniowych: Główna od zlewni zbiornika Kowalskiego do ujścia oraz Cybina. Obie zostały wyznaczone jako silnie zmienione części wód, dlatego w ich przypadku ocenie podlega potencjał ekologiczny. Na podstawie aktualnych wyników monitoringu z lat 2019-2024 potencjał ekologiczny JCWP Główna od zlewni zbiornika Kowalskiego do ujścia określono jako umiarkowany, natomiast potencjał ekologiczny JCWP Cybina jako słaby. Realizacja ustaleń planu nie może powodować dalszego pogorszenia jakości tych wód ani utrudniać osiągnięcia określonych dla nich celów środowiskowych.

Obszar planu znajduje się w granicach jednolitej części wód podziemnych nr 60. Zgodnie z aktualną kompleksową oceną stan chemiczny i ilościowy tej części wód jest dobry. Jednocześnie JCWPd nr 60 jest niezagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego w zakresie stanu chemicznego, ale zagrożona nieosiągnięciem celu w zakresie stanu ilościowego. Oznacza to konieczność racjonalnego gospodarowania wodą, ograniczania trwałych odwodnień oraz stosowania rozwiązań sprzyjających retencji.

Najbliższy punkt monitoringu jakości wód podziemnych znajduje się w Gruszczynie w granicach JCWPd nr 60. Zgodnie z wynikami monitoringu przeprowadzonego w 2025 r. wody w tym punkcie zaliczono jako II, co oznacza dobrą jakość. Klasyfikacja jakości w pojedynczym punkcie pomiarowym nie jest równoznaczna z oceną stanu całej JCWPd, która uwzględnia również szerszą analizę stanu chemicznego i ilościowego.

Obszar planu położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław-Gniezno” oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 „Dolina Kopalna Wielkopolska”. Samo położenie w granicach GZWP nie powoduje automatycznego obowiązywania szczególnych zakazów inwestycyjnych, ponieważ dla zbiorników tych nie ustanowiono obszarów ochronnych w drodze aktu prawa miejscowego. Położenie w granicach GZWP wymaga jednak szczególnej ochrony jakości zasobów wód podziemnych.

W granicach planu znajdują się tereny komunalnego ujęcia wody. Ich zagospodarowanie będzie podporządkowane wymaganiom wynikającym z przepisów Prawa wodnego oraz z aktu lub decyzji ustanawiającej strefę ochronną ujęcia. Na terenie ochrony bezpośredniej niedopuszczalne jest użycie gruntów do celów niezwiązanych z eksploatacją ujęcia. Wody opadowe należy zagospodarować w sposób zabezpieczający urządzenia służące do poboru wody oraz wody podziemne przed zanieczyszczeniem.

Pierwszy poziom wód gruntowych może występować na głębokości około 2,0m poniżej powierzchni terenu, przy czym jego położenie może się zmieniać w zależności od warunków pogodowych, wielkości opadów oraz działania systemu drenarskiego. W okresach zwiększonego zasilania możliwe jest występowanie wód płycej, a w obrębie słabiej przepuszczalnych glin mogą tworzyć się lokalne zastoiska wody.

Realizacja kondygnacji podziemnych może wymagać czasowego odwodnienia wykopów i powodować lokalne zmiany poziomu lub kierunków przepływu wód gruntowych. Szczególnie niekorzystne byłoby zastosowanie trwałego systemu odwodnienia, który mógłby prowadzić do długotrwałego obniżenia poziomu wód. Kondygnacje podziemne powinny być wykonywane jako szczelne konstrukcje, niewymagające stałego odprowadzania wód. Ich realizację należy poprzedzić rozpoznaniem warunków gruntowo wodnych, a odwodnienie wykopu ograniczyć do niezbędnego czasu i zasięgu.

Na obszarze opracowania występuje podziemny system drenarski. Uszkodzenie lub przerwanie przewodów mogłoby spowodować spiętrzenie wody, nadmierne uwilgotnienie gruntów oraz lokalne podtopienia, również na terenach sąsiednich. W przypadku kolizji z planowaną zabudową konieczne będzie przełożenie, odtworzenie lub przebudowa urządzeń w sposób zapewniający zachowanie ciągłości systemu i co najmniej dotychczasowej przepustowości. Rozwiązania powinny zostać poprzedzone inwentaryzacją urządzeń i obliczeniami hydraulicznymi.

Istniejący drenaż nie powinien być automatycznie wykorzystywany do odprowadzania dodatkowych wód z nowych dachów, dróg i powierzchni utwardzonych. Podczas deszczy nawalnych jego wydajność może być niewystarczająca, dlatego konieczne jest stosowanie urządzeń retencyjnych, ograniczających gwałtowny odpływ wód.

Na terenach zabudowy mieszkaniowej wody opadowe i roztopowe powinny być w pierwszej kolejności zatrzymywane w granicach działek, między innymi w zbiornikach retencyjnych, ogrodach deszczowych i nieckach, oraz wykorzystywane do podlewania zieleni lub innych celów gospodarczych. Możliwość zastosowania studni chłonnych, skrzynek rozsączających i innych urządzeń infiltracyjnych powinna być potwierdzona rozpoznaniem warunków gruntowo-wodnych. Ze względu na występowanie glin oraz możliwość płytkiego zalegania wód gruntowych infiltracja nie będzie rozwiązaniem jednakowo skutecznym na całym obszarze.

Nadmiar wód opadowych może być odprowadzany do kanalizacji deszczowej, a w przypadku występowania kanalizacji ogólnospławnej również do tej sieci, pod warunkiem uzyskania warunków technicznych i potwierdzenia możliwości przyjęcia dodatkowych wód. Niedopuszczalne jest odprowadzanie wód opadowych do kanalizacji sanitarnej ani na grunty sąsiednie. Wody pochodzące z zanieczyszczonych powierzchni komunikacyjnych powinny być podczyszczane w przypadkach wymaganych przepisami.

Realizacja planowanej zabudowy i dróg spowoduje zwiększenie powierzchni uszczelnionych, zmniejszenie naturalnej infiltracji wody, częściowe przekształcenie gleb oraz usunięcie fragmentów istniejącej roślinności. Oddziaływania te będą miały charakter trwały i lokalny. Ich ograniczeniu służyć będzie zachowanie wymaganych powierzchni biologicznie czynnych, stosowanie rozwiązań retencyjnych, ograniczanie powierzchni nieprzepuszczalnych oraz wprowadzanie zieleni towarzyszącej zabudowie.

Obszar planu nie znajduje się w granicach obszarowych form ochrony przyrody ani obszarów Natura 2000. Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na cele i przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 ani na ich integralność. Roślinność i fauna występujące na terenie opracowania są typowe dla terenów rolniczych, niezagospodarowanych i podmiejskich. Realizacja zabudowy może ograniczyć powierzchnię siedlisk pospolitych gatunków, jednak zachowanie zieleni oraz odpowiednie prowadzenie prac pozwoli ograniczyć skalę tego oddziaływania.

Prace związane z usuwaniem drzew i krzewów należy prowadzić z uwzględnieniem okresów rozrodu zwierząt, w szczególności okresu lęgowego ptaków. Przed rozpoczęciem robót wskazane jest sprawdzenie terenu pod kątem występowania czynnych gniazd i innych miejsc rozrodu zwierząt. Wykopy powinny być zabezpieczane przed wpadaniem do nich drobnych zwierząt lub regularnie kontrolowane.

Ze względu na położenie terenu w otoczeniu lotniska Poznań/Kobylnica w projekcie planu uwzględniono zakaz budowy lub rozbudowy obiektów sprzyjających koncentracji zwierząt mogących powodować zagrożenie dla ruchu lotniczego. Do obiektów takich mogą należeć między innymi otwarte składowiska odpadów, niektóre obiekty gospodarki ściekowej, stawy hodowlane, rozległe otwarte zbiorniki wodne oraz obiekty hodowli ptaków, jeżeli sposób ich użytkowania przyciąga znaczną liczbę zwierząt.

Na terenie opracowania znajdują się stanowiska archeologiczne. Prace ziemne związane z zagospodarowaniem terenu będą prowadzone z zachowaniem wymagań ochrony zabytków archeologicznych i przepisów dotyczących prowadzenia badań archeologicznych. Realizacja planu nie powinna powodować negatywnego oddziaływania na dziedzictwo kulturowe, pod warunkiem przestrzegania ustaleń ochronnych.

Gmina Swarzędz znajduje się w strefie wielkopolskiej oceny jakości powietrza. Zgodnie z oceną za 2025 r. główne problemy w strefie dotyczą pyłów zawieszonych PM10 i PM2,5, benzo(a)pirenu oraz niedotrzymania długoterminowego celu dla ozonu. Ochronie powietrza służyć będzie stosowanie niskoemisyjnych i bezemisyjnych źródeł ciepła, energii elektrycznej, gazu oraz odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem obowiązujących ograniczeń dotyczących spalania paliw.

Projekt planu uwzględnia cele Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej wraz z jego aktualizacją przyjętą w 2026 r. Szczególne znaczenie ma ograniczanie emisji z indywidualnych źródeł ogrzewania, poprawa efektywności energetycznej budynków, stosowanie odnawialnych źródeł energii oraz uwzględnianie wymagań ochrony powietrza w dokumentach planistycznych.

Na etapie prowadzenia prac budowlanych wystąpią okresowe emisje pyłu i spalin. Ich ograniczeniu służyć będzie zabezpieczanie materiałów sypkich, zraszanie powierzchni pyłących, utrzymywanie czystości dróg oraz stosowanie sprawnego technicznie sprzętu. Oddziaływania te będą lokalne, krótkotrwałe i ustąpią po zakończeniu robót.

Tereny mieszkaniowe podlegają ochronie przed hałasem zgodnie z wymaganiami dotyczącymi zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Głównymi źródłami hałasu będą lokalny ruch drogowy, prace budowlane oraz urządzenia techniczne związane z funkcjonowaniem budynków. Nie przewiduje się wystąpienia trwałego, znaczącego pogorszenia klimatu akustycznego.

Ograniczaniu uciążliwości akustycznych służyć będzie stosowanie urządzeń o niskiej mocy akustycznej, właściwe sytuowanie pomp ciepła, klimatyzatorów i innych instalacji, stosowanie tłumików, obudów i wibroizolacji oraz prowadzenie najbardziej hałaśliwych robót przede wszystkim w porze dziennej. Zieleń może poprawiać odbiór warunków akustycznych, lecz nie zastępuje technicznych zabezpieczeń przeciwhałasowych.

Do czasu skablowania napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia zachowany zostanie pas technologiczny o szerokości 14,0 m, po 7,0 m po każdej stronie od osi linii, wolny od zabudowy i nasadzeń zieleni wysokiej. Rozwiązanie to ograniczy możliwość sytuowania zabudowy przeznaczonej na pobyt ludzi w bezpośrednim sąsiedztwie linii.

Przebieg pozostałych istniejących i projektowanych sieci infrastruktury technicznej powoduje lokalne ograniczenia w zagospodarowaniu. Konieczne jest zapewnienie dostępu do sieci w celu ich kontroli, konserwacji i usuwania awarii. Budynki należy sytuować poza trasami sieci podziemnych, a ewentualne kolizje rozwiązywać poprzez ich przebudowę, przełożenie lub odpowiednie zabezpieczenie.

Obszar opracowania jest objęty obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. W przypadku nieuchwalenia nowego planu nie powstałby stan braku regulacji planistycznych. Dalsze zagospodarowanie następowałoby zgodnie z dotychczasowymi planami miejscowymi. Projektowany dokument porządkuje i ujednolica obowiązujące zasady oraz dostosowuje je do aktualnych uwarunkowań środowiskowych i infrastrukturalnych.

Realizacja projektu planu nie spowoduje oddziaływania transgranicznego. Ze względu na położenie i charakter planowanego zagospodarowania przewidywane oddziaływania będą miały przede wszystkim zasięg lokalny.

Do podstawowych działań ograniczających negatywne skutki realizacji planu należą:

- zachowanie wymaganych powierzchni biologicznie czynnych,
- retencjonowanie wód opadowych i ograniczanie powierzchni uszczelnionych,
- ochrona komunalnego ujęcia wody i zasobów wód podziemnych,
- zachowanie ciągłości i sprawności urządzeń drenarskich,
- odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej,
- stosowanie niskoemisyjnych źródeł ciepła,
- ochrona terenów mieszkaniowych przed hałasem,
- zachowanie pasa technologicznego linii elektroenergetycznej,
- zabezpieczenie stanowisk archeologicznych,
- prowadzenie prac z uwzględnieniem ochrony zwierząt i roślin,
- właściwe postępowanie z odpadami i substancjami mogącymi zanieczyścić grunt lub wodę.

Realizacja ustaleń projektu planu będzie powodowała lokalne przekształcenia powierzchni ziemi, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, wzrost powierzchni uszczelnionych, okresową emisję hałasu i pyłu oraz częściowe ograniczenie siedlisk pospolitych gatunków. Nie można więc przyjąć, że plan nie wywoła żadnych zmian w środowisku. Przy przestrzeganiu ustaleń projektu planu, zastosowaniu wskazanych rozwiązań ochronnych oraz właściwym zaprojektowaniu gospodarki wodnej, drenażu i infrastruktury nie przewiduje się jednak wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko, zdrowie ludzi, obszary Natura 2000 ani możliwość osiągnięcia celów środowiskowych wyznaczonych dla wód.

Skutki realizacji planu powinny być okresowo kontrolowane na podstawie dostępnych danych dotyczących jakości wód, powietrza, gleb, klimatu akustycznego, pól elektromagnetycznych i gospodarowania odpadami. Pozwoli to na rozpoznanie ewentualnych nieprzewidzianych zmian środowiska oraz podjęcie działań ograniczających ich skutki.

W związku z powyższymi uwagami, przyjęcie proponowanego rozwiązania planistycznego nie wywoła niepożądanych zmian w środowisku, natomiast uporządkuje i udostępni nowe tereny inwestycyjne na obszarze opracowania i przyczyni się do zabudowy przedmiotowego terenu z poszanowaniem zasad ładu przestrzennego.

Poznań, dnia 16 marca 2026 r.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DOTYCZĄCEJ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO „REJON ULIC KRAŃCOWEJ I PROMYK W GRUSZCZYNIE”

Na podstawie art. 51 ust. 2 pkt 1 lit f ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ja niżej podpisany oświadczam, że spełniam wymagania określone w art 74a ust. 2 pkt 2 ww. ustawy i myśl art. 72a ust. 3 ww. ustawy jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr Łukasz Bartoszewski

